

zimski **KORAKI**

NA PRAVI POTI

Našim učencem, učiteljem in staršem!

Vedno bolj se potrjuje, da je dobra šola tista, ki veliko zahteva in veliko tudi daje. Strinjam se, da naj bo šola seveda tudi prijazna. To prijaznost pa seveda moramo razumeti nekoliko širše. Res je, da se mora vsak otrok v šoli počutiti varno in prijetno. Vse to pa ni odvisno samo od nas, ki smo tu zaposleni, temveč tudi od vseh ostalih, ki sooblikujejo šolsko polje. Zagotovo k dobri šoli štejejo tudi dobri učni in drugi rezultati, ki ste jih zagotovo dosegli. Seveda smo s pričakovanimi rezultati lahko kar zadovoljni, čeprav ugotavljamo, da bi seveda lahko bili še boljši. Dobri rezultati so seveda vsi tisti, ki ste jih dosegali; niso samo učni. Sem spadajo tudi športni in seveda še kakšni. Najpomembnejši pa so seveda tisti, ki so rezultat vaših pridobljenih znanj. Z doseženimi uspehi na različnih področjih ste v preteklosti že izkazovali naklonjenost in pripadnost tudi svoji šoli. Želim, da še naprej ostanete takšni. To je pogoj, da bomo lahko tudi v bodoče skupaj dosegali še več. V šoli niso merljivi samo dosežki; šola je tista, ki nam je v pomoč pri vzgoji in je hkrati tudi tista, ki nas nenehno sooblikuje, pa naj bo to osebno ali še kako drugače. Želimo, da bi naša šola tudi v prihodnje postala shajališče dobrih idej in znanja, obenem pa varen in prijeten »drugi« dom našim otrokom. Znanje namreč mora postati vrednota, ki vam bo odstirala lepšo in varnejšo prihodnost.

Četudi smo pri koncu prve polovice, se je potrebno vedno znova vprašati, ali je bilo v šoli ali vrtcu vse dobro ali morda celo odlično. Vse dokler nas bodo omikale takšne misli, se nam ni potrebno bati, da šola ali vrtec ne bi bila ali postala še boljša. K temu moramo stremeti seveda tudi v prihodnje. Šola in vrtec naj ne bosta samo poligona za učenje; morata biti ali postajati vedno bolj prostor za naša skupna prijateljstva in naše skupne želje.

Želim vam, da bi bili naši šoli in vrtca prežeti s sproščenimi nasmehi in veseljem naših otrok. Prepričan pa sem, da smo prav gotovo na pravi poti, le da je ta dokaj nepredvidljiva in včasih kar težavna. Takšno je pač tudi naše življenje; velikokrat nepredvidljivo. In prav na to vas želimo pripraviti; na šolo življenja.

Ob koncu prve polovice tega šolskega leta vam želim, da si prihranite še veliko moči za konec. Na »finalu« se zagotovo srečamo. Ta bo že 24. junija 2015.

Pa srečno do takrat.

Zimskega 26. januarja 2015

vaš ravnatelj
mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

PRAZNIČNI UTRINKI IZ VRTCA PIKAPOLONICA CERKVENJAK

NOVO ŠOLSKO LETO, NOVI PRVOŠOLCI ...

Težko pričakovani prvi šolski dan je končno napočil! Še posebej nestrpno smo ga čakali otroci iz vrtca, ki smo ta dan postali učenci.

Šolske klopi smo »testirali« že na začetku poletja na spoznavnem dnevu z učiteljicama.

Hitro sta ugotovili, da smo željni novih znanj, zato so naši zvezki vsak dan bolj polni števil, črt, risb. Radi ustvarjamo, še rajši pa nastopamo. Za nami je že prvi »ta pravi« samostojni nastop na odru kulturne dvorane v Cerkljenjaku. V mesecu oktobru smo si v SNG Maribor ogledali predstavo Čarovnica Hillary gre v opero in se udeležili ustvarjalnih delavnic na Trgu Leona Štuklja. Na naravoslovnem dnevu pa smo se okrepčali s tradicionalnim zajtrkom, nato pa se lotili priprave domačega jabolčnega kisa.

Zaupamo vam preprost recept, poizkusite še sami!

Priprava jabolčnega kisa v učilnici: Jabolka operemo in odstranimo črvi ali nagniti del. Narežemo jih na drobne koščke in z njimi napolnimo steklene kozarce za vlaganje. Dodamo malo sladkorja in vse skupaj zalijemo z vodo. Kozarce pokrijemo s čisto krpo (krpe ne zavežemo, ker kozarec ne sme biti zatesnjen) in jih postavimo na

okensko polico. Premešajmo vsak dan, da se vmeša kisik, ki je potreben, da iz alkohola lahko nastane očetna kislina. Na koncu precedimo skozi krpo in shranimo v plastenko ali manjšo steklenico. Doma hranimo v hladilniku.

V tednu pred jesenskimi počitnicami smo bili sprejeti v Šolsko skupnost učencev. Slavnostni sprejem smo vzeli resno in trudimo se, da bi v čim večji meri upoštevali dano častno zaobljubo.

Jesenski dnevi so se hitro preveseli v zimski december. To je bil čarobni mesec, v katerem nas je vsako jutro »pričakala« pravljica. Praznično smo okrasili učilnico, pa tudi hodnik, na katerem je stala smrečica z lučkami, ob njej pa adventno mesto, ki ga je stražil Snežko Snežak s svojimi pomočniki.

Ste opazili, da so pod smrečico darila? Tako je! Ko smo pridno vadili za nastop na prireditvi Ujemi trenutek, nas je obiskal Miklavž. In to še ni vse! Božiček je prav tako izkoristil našo odsotnost in nam nastavil darila, ko smo bili na igrišču. Kako prebrisana sta ta decembrska moža ... Presenečenj kar ni hotelo biti konec, tako, da smo zdaj popolnoma prepričani, da sta imela veliko pomočnikov.

Veseli smo bili povabila na pravljico uro v vrtec, kjer smo si ogledali predstavo Ekološkega kulturnega društva za boljši svet.

V teh mesecih, ki so za nami, smo postali že pravi mojstri v izdelovanju voščilnic, razredne dekoracije in izdelkov iz odpadnega materiala.

Utrinke sva zapisali in fotografirali učiteljici Viktorija Caf in Anica Borko.

IZDELKI 1. b

Košarice s sadjem iz plastelina

Pripravili smo sadno solato

MOJE POČITNICE

Med počitnicami sem bila doma. Doma sem se igrala. Med božičem sem pomagala mami. Pod smrečico me je čakalo darilo. Ko je zapadel sneg, sem se veselila. Na snegu sem se kepala in delala snežaka. Novo leto sem pričakala doma. Ta dan smo delali snežaka. Moje počitnice so se končale tako, da sem si pripravila šolsko torbo.

Alina Peklar, 2. a

POČITNICE

Med počitnicami sem bil pri stari mami v Radencih. Dolgo sem čakal na igrico. Z očkom sva šla smučat. Na snegu sem delal zid in snežaka. Na snegu smo se tudi kepali. Na koncu sem bil vesel.

Jan Mikl, 2. a

MOJE POČITNICE

Med počitnicami sem bil pri babici in dedku. Tam sem se igral. Med božičem sem odpiral darila. Pod smrečico me je čakalo darilo. Ko je zapadel prvi sneg, je bilo lepo. Na snegu sem delal snežaka. Novo leto sem pričakal v hiši. Ta dan smo se igrali igro Spomin. Moje počitnice so se končale tako, da smo šli na obisk.

Žiga Borko, 2. a

MOJE POČITNICE

Med počitnicami sem bila doma. Doma sem se smučala in sankala. Med božičem smo postavili smrečico in pod smrečico smo nastavili jaslice. Pod smrečico sem dobila blazino s stripom in majico s kratkimi rokavi. Ko je zapadel sneg, sva se s sestro veselili na snegu. Naredili sva snežaka. Novo leto sem pričakala doma. Ta dan sva si ošilili barvice. Ko so se noje počitnice končale, smo vsi gledali smešnice.

Alisa Peklar, 2. a

MOJE ZIMSKE POČITNICE

Med počitnicami sem bila doma. Med božičem sem pekla piškote. Pod božično jelko me je čakalo darilo. Bilo je mrzlo. Na snegu sem delala snežake. Pričakali smo novo leto.

Melani Hauzer, 2. a

DAN KART

Ko sem prišel v šolo smo šli gledat čarodeja. Kazal je trike. Potem smo šli na malico. Potem smo z Nickolasom, Tadejem in Janom igrali karte Ben ten. Pri kartah sem zmagal.

Benjamin Žerdin, 2. a

TO SEM JAZ

Rada se igram. Rada mami pomagam kuhati. Znam speči palačinke. Vozim se s kolesom. Zunaj se rada igram.

Ema Ploj, 2. a

MEDVEDEK IN ZOB

Živel je medvedek, ki mu je bilo ime Bine. Rad si je umival zobke. Nekega večera mu je izpadel zob. Vzkliknil je: »Juhu, juhu, prvi zob mi je izpadel!«

Naslednji večer je zob položil pod blazino. Ko je že spalo celo mesto, se je v Binetovo sobo pritihotapila zobna miška. Vzela je zob in odšla v svojo palačo. Tam je zob pregledala. Bil je zdrav, zato je Binetu pod blazino nastavila kovanec.

Bine je bil nagrade zelo vesel.

Taja Pučko, 2. b

MEDVEDEK IN MIŠKA

Nekega dne si je mali medvedek Maj umil zobe. Nenadoma mu je izpadel prvi zob. Ponoči se je prikazala zobna miška. Naskrivaj je vzela zob. Bil je lep, zato mu je pod blazino pustila kovanec.

Lana Lovrenčič, 2. b

ZOBEK IN MIŠKA

Nekega dne je punčki izpadel zob. Bila je zelo vesela. Nastavila ga je pod blazino. Vendar zobne miške ni bilo. Vsak dan je deklica gledala pod blazino. Nekega dne pa je pod blazino našla listek in darilo. Na listek je miška napisala, da je bila na počitnicah. Deklica je bila darila zelo vesela. Takoj ga je pokazala atiji in mami.

Sara Krepša, 2. b

NAJDENČEK

Bil sem pri stricu. Šel sem domov. Sredi poti sem srečal kužka. Z menoj je šel domov. Mama me je vprašala, kje sem dobil kužka. Povedal sem ji, da sem ga našel sredi poti. Potem sva z mamo zagledala ovratnico. Na njej je bila napisana telefonska številka. Poklicala sva lastnika. Bil je vesel. Takoj je prišel po kužka.

Gašper Meglič, 2. b

NA KMETIJI

Na kmetiji so domače živali: krave, kokoši, prašiči in druge. Poleti moramo za te živali pripraviti hrano za zimo. Posejati moramo pšenico in koruzo. Poleti požanjemo pšenico, koruzo pa pospravimo jeseni. Travo kosimo od maja do septembra. Jeseni pospravimo poljske pridelke. Poberemo tudi sadje in grozdje. Grozdje stisnemo in nastane mošt. Pripravimo tudi drva za zimo.

Gašper Hanžel, 2. b

V predprazničnem času smo bili učenci in učenke 2. razreda zelo ustvarjalni.

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

V petek, 22. 11. 2014, smo imeli v šoli tradicionalni slovenski zajtrk. Jedli smo kruh z maslom in medom ter pili mleko. Nazadnje smo dobili še domača jabolka. Po zajtrku smo vsi skupaj odšli v naš razred. Kasneje smo se z učenci prvega in drugega razreda zbrali v učilnici 6. razreda. Medicinska sestra nas je seznanila s pomenom zdravega načina prehranjevanja in gibanja za naše zdravje.

Za malico smo dobili sirovo štručko in limonado.

Po malici nas je v razredu obiskala starejša občanka. Veliko nam je povedala o življenju nekoč, o navadah prehranjevanja, o načinih priprave domačih jedi, o jedeh, ki so jih imeli najpogosteje na mizi za zajtrk. Najzanimivejši mi je bil podatek, da otroci takrat še niso poznali sladkarij in da so le ob največjih praznikih dobili kocko sladkorja kot nadomestilo za bombon. Za vse povedane zanimivosti smo ji ob koncu druženja v zahvalo podarili šopek rož in dve risbici. Zame je bil to do zdaj najboljši dan v 3. razredu.

Maruša Hercog, 3. a

Na tradicionalnem zajtrku smo jedli domači kruh, pili domače mleko in jedli domača jabolka. Pri mizi smo počakali, dokler se nismo vsi najedli. Po zajtrku sta nas obiskali medicinska sestra in starejša gospa Trezika. Medicinska sestra nam je povedala nekaj o zdravi prehrani. Gospa Trezika pa, kaj so jedli nekoč, da so vse meso, zelenjavo, mleko in druge jedi pridelali doma. V trgovini so kupovali največkrat le sol in petrolej. Bilo je zelo zanimivo in poučno.

Lan Prosič Vrbnjak, 3. a

NARAVOSLOVNI DAN

Po prihodu v šolo smo se s sošolci najprej igrali s kockami. Potem smo šli na zajtrk. Zajtrkovali smo domači črni kruh, namazan z maslom in medom ter pili domače mleko. Potem smo v učilnici šestega razreda poslušali predavanje medicinske sestre o zdravi prehrani.

Ko smo prišli nazaj v razred, nas je obiskala starejša domačinka, gospa Trezika. Povedala nam je o življenju nekoč. Zvedel sem, kaj so jedli nekoč, s čim so jedli, kje so jedli, kako so si voščili za novo leto. Ta dan sem slišal veliko nasvetov za zdravo prehrano. Najbolj sem si zapomnil, da zelo škodi zdravju premalo gibanja in prenajedanje s sladkarijami in premastno hrano. Po pripovedovanju gospe Trezike pa verjamem, da so nekoč jedli bolj zdravo. Sladkarij še skorajda niso poznali. Vse, kar so jedli, pa so pridelali sami na svojih kmetijah. Ob delu so se tudi gibali in bili veliko na svežem zraku.

Jure Mulec, 3. a

NARAVOSLOVNI DAN

Imeli smo naravoslovni dan s tradicionalnim zajtrkom. Jedli smo domači kruh, maslo, med in pili domače mleko. Obiskala nas je gospa Terezija, ki je stara petinosemdeset let. Odgovorila nam je na vprašanja o prehrani nekoč, ki smo jih pripravili. Izvedel sem, da so beli kruh jedli samo ob praznikih. Ob koncu srečanja smo se fotografirali in ji v zahvalo za obisk in zanimive odgovore dali šopek.

V podaljšanem bivanju smo si pripravili še zdrave smutije. Smutiji so bili različnih okusov.

Domov sem se vrnil zadovoljen. Ker se veliko gibam, vem, da tako skrbim za svoje zdravje, čeprav se sladkarijam vedno ne morem upreti.

Miha Černel, 3. a

PRVI SNEG

Ko sem vstal, sem pogledal skozi okno in videl, da zunaj sneži. Po zajtrku sem se toplo oblekel in šel ven. Vrgel sem se na sneg in naredil angelčka. Pridružili so se mi še ati, mama in bratec Jaša. Bilo nas je dovolj za kepanje, v katerem smo vsi uživali. Bilo je noro lepo. Po kepanju sem naredil snežaka. Za gumbe sem nabral kamenčke, za nos sem mu vstavil korenček, glavo pa pokril s starim loncem. Po kosilu sem naredil še iglu. Pomagal mi je ati. Naredila sva tako velikega, da sem se zvečer mami skril v njega. Minil je nepozabni, pravi zimski dan. Želim si še veliko takih.

Jure Mulec, 3. a

JAZ

Imam temno rjave lase, modre oči in sem bolj majhne postave. Najraje imam oblečene hlače in majico. Zelo rad jem špagete. Veliko se igram s traktorji in avtomobilčki. Zelo rad imam tudi svojega mlajšega bratca.

Sašo Krin Malek, 3. b

ZIMA

Komaj čakam, da bo zima. Takrat se bom lahko kepal, sankal in smučal. Rad bi, da bi bilo veliko snega. Lahko bi naredil velikega snežaka in iglu, kjer bi se z bratcem skrivala. Zelo rad bi se naučil drsati.

Sašo Krin Malek, 3. b

JESEN

Res je prelepa ta jesen. Narava se obarva v takšne čudovite barve, da se jih sploh ne moreš nagledati. Listnata drevesa, ki so se obarvala v čudovite jesenske barve, so kakor v pravljičah. Kadar vidim kakšen jesenski list, ga poberem in občudujem. Imam zelo rada lepe stvari, posebej pa takšno jesen. Všeč so mi tudi sladki kostanji, katere si doma skuhamo ali spečemo. Z veseljem se udeležim trgatve pri babici, če le nisem v šoli.

Nina Toš, 3. b

NI COPATKA

Ni copatka, ni copatka, kdo mi ga je skril?
Ni copatka, ni copatka, kje lahko bi bil?
Je copatek, je copatek, pod pečjo leži,
je copatek, je copatek, tam že sladko spi.

Nejc Vršič, 3. b

MOJ MUC

Moj muc je belo-sivo-črno rjave barve. Star je eno leto in pol. Najraje je konzerve, meso, klobase in brikete. Pije mleko. Je zelo priden in lep. Zelo ga imam rada.

Nika Hojnik, 3. b

LJUBEZENSKA ZA DEČKE

Vame jih je bilo kar deset:
ena Danijela, ena Amadeja, ena Nika,
ena Tina, ena Tanja, ena Laura, ena Zala,
ena Aneja, ena Lana in ena Polonca.
Jaz pa sem bil ves čas le v eno Nino.
Ah, kaj hočem ... tako je življenje.

Žiga Žmavc, 3. b

UČENCI 3. B RAZREDA Z RAZREDNIČARKO SUZANO KLASIČ

Minili so že trije meseci odkar smo zakorakali v tretji razred. V teh mesecih smo se veliko novega naučili in si pridobili že kar nekaj lepih številčnih ocen. Vendar se nismo samo učili, smo tudi peli, plesali, se igrali, zabavali, risali, se razgibavali in izdelovali različne izdelke. Zraven pouka smo imeli tudi dneve dejavnosti na katerih smo bili športno, kulturno in naravoslovno aktivni. Vse to smo zabeležili z različnimi fotografijami.

Naš zdrav zajtrk.

OPIS OSEBE

Mojemu najboljšemu prijatelju je ime Filip, piše pa se Gomzi. Star je osem let in obiskuje 3. razred osnovne šole Vitomarci. Visok je 139 cm in tehta 30 kg. Glavo ima ovalne oblike. Na glavi ima kratko pristrižene, ravne, svetle lase. Njegova ušesa so malo večja in bolj špičasta kot moja. Oči ima rjave barve. Nad očmi ima temne obrvi, pod očmi pa ima majhen nos. Najraje je oblečen v pulover sive barve, belo zeleno majico in sive hlače. Njegovo posebno znamenja je to, da ko mu rečeš nekaj kar ni res, mu pordijo lička.

Nejc Vršič, 3. b

NEŽA IN PIKI – zgodba ob sličicah

Neža se je dolgočasila. Opazovala je Pikija. Odločila se je, da gre s Pikijem na sprehod. Šla sta na sprehod po parku. Neža je opazila otroke. Spustila je Pikija in se šla z otroki igrati. Piki pa je opazil metulja in stekel za njim. Neža je med igro čisto pozabila na Pikija. Ko je čez nekaj časa opazila, da ga ni, je začela jokati. Vsi otroci so ga klicali in iskali. Neža je stekla h klopi. Piki je sedel tam, kjer sta bila prej. Neža ga je vsa vesela objela.

Filip Gomzi, 3. b

Skrb za zobe.

Priprava sadne solate in zeliščnega namaza.

KUHALI SMO MARMELADO IN SOK

Imeli smo naravoslovni dan. Ker sem že dalj časa vedel, kaj bomo delali, sem se zelo veselil.

Po tradicionalnem zajtrku in pogovoru o lokalno pridelani hrani nas je obiskala gospa Mojca iz Vitomarcev. S seboj je prinesla zaboj jabolk in nekaj pripomočkov za delo. Po predstavitvi smo se veselo lotili dela. Najprej smo poskusili različne vrste jabolk. Teh smo kar precej pojedli. Poskusili smo tudi jabolčne, pomarančne in limonine krljce. Pomarančni krljci mi niso bili všeč. Sledil je prikaz izrezovanja jabolk kot dekoracije pri jedeh. Končno smo prišli na vrsto učenci. Vsi smo nestrpno čakali, kaj bomo delali. Razdelili smo se v skupine, prijeli v roke pripomočke in že smo lupili in rezali. Pripraviti smo morali jabolka za sušenje, marmelado in sok. K soku smo dodali še korenček. Kmalu je v učilnici prijetno zadišalo. Med kuhanjem smo prijetno klepetali, jedli surovi korenček in krljce. Korenček mi ni bil všeč.

Dan se je bližal h koncu. Marmelada in sok sta bila kuhana. Vsi smo zadovoljni zaključili zanimiv dan. Gospe smo se prijazno zahvalili. Pojedel sem kosilo in odšel domov.

Nejc Nedeljko, 4. a

Težko sem pričakoval naravoslovni dan. Učiteljica nam je že prej povedala, da nas bo obiskala gospa Mojca in da naj prinesemo tablične računalnike. Zjutraj smo se zbrali v učilnici. Ko je prišla učiteljica, smo se razdelili v skupine po tri člane. Po reševanju premetank o zelenjavi, smo si izbrali eno zelenjavo in o njej pripravili miselni vzorec. Kmalu je prišla gospa Mojca. Ponovno smo se razdelili v skupine in si razdelili delo. Ena skupina je lupila korenček, druga jabolka, tretja pa je pripravljala jabolka za jabolčne krljce. Kmalu so se začele pojavljati manjše poškodbe. Najprej se je poškodoval Timotej, kmalu za njim pa še Dani in Žan. Tudi meni se je zgodila manjša nesreča. Alex me je pomotoma polil s toplim sokom. Ko je bilo sadje pripravljeno, smo začeli kuhati marmelado. Pri tem delu so

se eni sošolci zelo izkazali. Pomagali so mešati marmelado, da se ni prismodila. Vanesa, ki je imela poškodovano nogo, je pripravila etikete, ker je pri tem delu lahko sedela. Na koncu smo marmelado in sok nalili v steklenice. Dan se je lepo končal.

Tim Kozar, 4. a

MARMELADA

Marmelada res je sladka,
kar sline se cedijo,
če kozarci polni v kuhinjo prihitijo.

Le kaj smo dali vanjo?
Katere vrste je,
da se ne moremo ločiti od nje?

Njena barva lepa je,
a okus še boljši je.
To vemo že vsi,
ki v četrtem razredu smo bili.

Lara Lovrec, 4. a

ZANIMIV NARAVOSLOVNI DAN

Zjutraj smo prišli v šolo, se obuli v šolske copate in odšli v razred. Po pogovoru o drogah smo odšli na zajtrk. V jedilnici nas je čakalo toplo mleko, kruh, maslo, med in sadje. Ko smo napolnili želodčke, smo se vrnili v učilnico in nadaljevali z delom. Dobili smo nalogo v obliki premetank. Naloge smo tako dobro reševali, da smo si zaslužili pohvalo. Nobena premetanka ni ostala nerešena. Sledilo je oblikovanje miselnega vzorca.

Tretjo učno uro nas je obiskala gospa Mojca. Ko smo videli, kaj vse je prinesla, smo bili zelo veseli in presenečeni. Zdaj so nas čakale nove naloge. Gospa Mojca nam je najprej pokazala nekaj vrst jabolk, jih razrezala in nam jih ponudila. Bila so dobra. In že je bila na vrsti priprava marmelade, soka in jabolčnih krehljev. Veselo smo prijeli za delo. Tega smo si seveda razdelili. Nekaj sošolcev je lupilo jabolka, nekaj korenček, spet drugi so rezali in pripravljali za lonec.

Skuhali smo dober sok in marmelado. Le krehlji se nam niso posušili, zato nam jih je gospa zamenjala za tiste, ki jih je prinesla seboj. Minil je spet eden lepši šolski dan.

Sandi Breznik, 4. a

Zelo radi se igramo in tudi pojemo.

Smo veseli in ustvarjalni.

Naši izdelki iz odpadne embalaže.

SNEŽAK SNEŽKO

Imeli smo tehniški dan. Najprej smo si uredili prostor. Mize smo diagonalno postavili. Izbrali smo si svoj prostor, pripravili potreben material in se pripravili na učiteljičino razlago. Učiteljica nam je pokazala izdelka in pojasnila, kako se naredita. Oblikovali smo snežaka in jelenčka.

S Karin sva se najprej lotili snežaka. Pripravili sva si kepo iz vate. To sva ovili s papirnatim robčkom. Po istem postopku sva pripravili še drugo kepo. Zdaj sva morali obe kepi povezati. Mučili sva se in mučili, a do malice nisva uspeli. Očitno sva preslišali ta navodila. Seveda nisva odnehali. Končno sva ugotovili, kaj morava narediti.

Po malici je delo hitro steklo. Kmalu sva imeli vsaka svojega snežaka. Bila sta lepa. Bili sva zelo veseli. Izdelke smo za nekaj časa pustili v šoli. Dali jih bomo pod smrečico.

Zoja Šalamun, 4. a

JELENEČEK RUDOLF

Jelenčka smo oblikovali iz valovite lepenke. Najprej smo se z učiteljico pogovorili, kaj in kako bomo delali. Pripravili smo si material in že začeli rezati, zvijati in lepiti. Za izdelavo mi je manjkalo nekaj manjših delov, zato sem pogledala pri sošolcih in kmalu dobila vse potrebno. Pri delu sem bila vztrajna in natančna. Po krajšem naporu je moj jelenček Rudolf že stal na mizi. Bil mi ji všeč. Všeč so mi bili tudi drugi. Ker je delo lepo potekalo in so bili izdelki lepi, nas je učiteljica zelo pohvalila.

Po razstavi izdelkov je bilo potrebno še pospraviti učilnico. Ob tem delu smo se znašle samo deklice. Fantom se je zelo mudilo. Učilnico smo ob pomoči učiteljice ustrezno pospravile. Zadovoljne smo odšle k podaljšanem bivanju.

Karin Šalamun, 4. a

JELENEČKI, JELENEČKI ...

Opisal bom, kako sem naredil jelenčka. Učiteljica Kristina nam je pokazala, kaj bomo izdelovali. Z delom smo začeli po razloženih pravilih. Izdelovali smo jelenčka in snežaka. Potrebovali smo valovito lepenko rjave barve, manjše okraske, vroče lepilo, vato, papirnate robčke in barvni papir. Po končanem delu smo izdelke razstavili na mizi in se o njih pogovarjali. Nekateri sošolci so bili malo ljubosumni na mojega jelenčka, ker je bil najbolj podoben tistemu, ki je bil model.

Filip Živko, 4. a

JELENČKI, JELENČKI

Imeli smo prvi tehniški dan. Ker rada rišem, režem s škarjami in lepim, sem se tega dne zelo veselila.

Nekaj dni pred tehniškim dnevom nam je učiteljica povedala, da potrebujemo škarje, vroče lepilo, svinčnik, merilo in nekaj drobnih predmetov. Potrebovali smo tudi valovito lepenko, katero smo dobili v šoli. Ura je bila osem. Po uvodni uri smo začeli z delom. Najprej sem si iz lepenke zvala noge in jih z vročim lepilom zlepila na trup. Sledilo je izdelovanje glave in rogov. Tudi to sem pritrdila na ustrezno mesto. Nazadnje sem pritrdila še oči. Jelenčka sem izdelala tako, da sem ga lahko postavila na noge.

Učiteljica je bila z mojim izdelkom zadovoljna in me je tudi pohvalila.

Aneja Hauzer, 4. a

Izdelala sem jelenčka. Zanj sem potrebovala valovito lepenko, škarje, vroče lepilo, barvni trak in nekaj drobnih okrasnih dodatkov. Z zvijanjem lepenke sem mu naredila glavo, trup, nogi in kopita. Vsak del sem zlepila z vročim lepilom. Nazadnje sem mu dodala še oči, rogove in zavezala pentljo.

Delo je bilo zanimivo. Trudila sem se in uspela. Zdaj moj jelenček na omari stoji in čaka na zimo ter sani.

Andreja Kozar, 4. a

OGLED PREDSTAVE - ČAROVNICA HILLARY GRE V OPERO

Okrog sedme ure sem prišla v šolo. Skupaj s sošolci smo še nekaj časa počakali v večnamenskem prostoru. Ko je bil primeren čas, smo vzeli malico in odšli na avtobusno postajo. Tam nas je že čakal avtobus. Vstopili smo. Sedela sem zraven sošolke in prijateljice Lare.

V Maribor smo hitro prispeli. Do predstave je manjkalo še nekaj časa, zato smo se sprehodili po ulicah in prispeli do delavnic, ki so se odvijale na trgu Leona Štuklja. Največje zanimanje je bilo za vožnjo z avtomobilčki. Peljala sem se z modrim, skupaj s sošolcem Filipom. Pri vožnji sva morala upoštevati prometne znake. Niti enkrat se nisva zaletela. Vožnja mi je bila zelo všeč.

Potem smo šli v šotor in se tam naučili nekaj novega o prometu. Ko smo prišli iz šotora, smo dobili

kresničke. Te sem bila zelo vesela. Udeležila sem se še nekaj delavnic. Vse so bile zanimive.

Končno smo se odpravili proti gledališču. V garderobi smo oddali svoje stvari in se odpravili v dvorano. Kmalu nas je pozdravila prijazna gospa, ki je igrala čarovnico Hillary. Predstava je bila smešna, zelo zanimiva in poučna.

Zoja Šalamun, 4. a

PRESENEČENJE ENA A

V petek, 26. 09. 2014, sem imela pregled za oči.

Zjutraj sem vstala, se oblekla, umila in najedla. Bratec Žan je ob sedmi uri odšel na avtobusno postajo. Kmalu zatem sva z mamico odšli na pregled. Ko sva končali, sva odšli v Mobitelov center. Ker je mama rekla, da si bo kupila nov telefon, se mi ni niti sanjalo, da bom dobila telefon tudi jaz. Ko mi je mama to povedala, sem postala zelo nestrpna. Dobila sem nov telefon. Mama je rekla, da če ne bom potrpežljiva, mi telefona ne bo vzela s seboj k babici. Zato sem kar naenkrat bila zelo mirna in zadovoljna, saj je bilo presenečenje zares veliko.

Vanessa Repič, 4. b

MOJ PRIJATELJ NICK

Moj pravi prijatelj je Nick,
ne preizkuša na meni pesti
in mi ob strani stoji.

Z njim se rad igram,
se zabavam cele dni,
ker je on moj pravi prijatelj Nick.

Žiga Krepša, 4. b

PREŽIVLJANJE ČASA S STARŠI

Čas rada preživim z mamo. Rada ji pomagam. Skupaj bereva knjige in se učiva. Včasih mi pomaga delati domačo nalogo. Zunaj se rada igram z atijem in bratcem. Igramo se različne igre z žogo. Zvečer si radi odpočijemo.

Nika Ilešič, 4. b

MOJ PROSTI ČAS

Prosti čas najraje preživim zunaj v naravi. Velikokrat vzamem žogo in s sestro se žogava. Obiskujem tudi tečaj golfa, na katerem zelo uživam in sem veliko na svežem zraku. Ko je slabo vreme, sestavljam lego kocke ali igram igrice na računalniku. Ko pa imamo vsi čas, se odpravimo v toplice. Tam se najraje potapljam in vozim po toboganu.

Nick Gavez, 4. b

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

V petek, 21. novembra 2014, smo imeli naravoslovni dan. Zjutraj smo punce 4. razreda in nekaj učencev iz ostalih razredov pripravili mize za tradicionalni slovenski zajtrk. Mize smo pokrili z belimi prti. Učiteljica Milena je pripravila pogrinjke iz jabolk in medu. Na vsako mizo smo dale en pogrinjek. Kuharica Melita je pripravila zajtrk. Jedli smo domači kruh, maslo, med in mleko. Za konec pa še jabolko. Vsa hrana je bila iz naših domačih krajev. Obiskala sta nas tudi gospod čebelar in gospa županja. Po zajtrku sem lažje delala. Pogovarjali smo se o zdravem načinu življenja in naredili dva plakata. Pripravili smo tudi dva namaza. Bila sta dobra. Zajtrk je bil fantastičen.

Vanessa Repič, 4. b

Pripravljamo namaz

Pogrinjek

"Mmmm", je dober namaz!

TEHNIŠKI DAN

V četrtek, 27. 11. 2014, smo imeli tehniški dan. Izdelovali smo snežake in smrečice na ščipalkah ter voščilnice. Najprej smo narisali snežake in smrečice. Nato smo jih izrezali, pobarvali in okrasili. Pritrdili smo jih na ščipalko. Ko smo to naredili, smo se lotili še voščilnic. Okrasili smo jih s srebrnimi trakci, svetlimi kroglicami in snežinkami.

Tehniški dan mi je bil zelo všeč, saj smo vse izdelovali za bazar.

Nika Ilešič, 4. b

DEJAVNOSTI 4. B V SLIKAH ...

Čistimo okolico našega kraja.

Živali iz papirnatih vrečk

V GLEDALIŠČU

V sredo zjutraj, 8. 10. 2014, smo se zbrali pred šolo. Komaj smo čakali, da se bomo odpravili v gledališče in si ogledali predstavo. Glede na naslov predstave sem si mislili, da bo predstava bolj otroška, vendar sem se motil.

Ko smo prispeli v Maribor, smo bili prepričani, da gremo takoj v gledališče. Ampak najprej smo se udeležili otroških delavnic. Tam je najprej prva skupina odšla v poseben prostor, od zunaj je bil videti kot napihljivi šotor, kjer je bila čista tema. Predstavnica tega programa je posvetila s svetilko tja, kjer so odsevali svetleči predmeti oz. kresničke in odsevni trakovi. To mi je bilo manj zanimivo, bolj so me zanimali »butkači«, neke vrste avtomobili za otroke. Ko sem prišel na vrsto, da jih poizkusim voziti, sem sedel za volan in pritisnil na plin. Ob progi so bili prometni znaki in semaforji. Vse je bilo v redu do tedaj, ko smo vozniki morali izstopiti iz avtomobilov in jih prepustiti drugim. Nato smo pomalicali in odšli do gledališča. V gledališki garderobi smo oddali svoje torbe in jopice. Nato smo odšli v dvorano, ki se ji reče Mali oder. Predstava se je imenovala Čarovnica Hillary gre v opero. Zgodba je bila zelo zanimiva. Ko se je čarovnica prebudila, je dobila vstopnice za v opero. Ampak ni vedela, kaj je opera in pričarala je operno pevko Mario Bellakanto. Maria ji je razložila, kaj je opera in potem sta se skupaj odpravili tja in jo zbrano poslušali. Predstava je bila zelo lepa. Tako je bila odlična, da sem na koncu predstave moral globoko zajeti zrak in se pretegniti.

Na poti nazaj v Cerkvenjak sem razmišljal o tem, da bi mogel prevrteti čas nazaj in si še enkrat ogledati čudovito gledališko predstavo.

Rene Zorman, 5. a

KULTURNI DAN

V sredo, 8. 10. 2014, smo imeli kulturni dan. Učenci od 1. do 6. razreda smo se odpravili na trg Leona Štuklja in v SNG Maribor. Iz Cerkvenjaka smo se odpeljali s tremi avtobusi.

Ko smo prišli na Trg Leona Štuklja, so nas najprej razdelili v skupine. V skupini smo bili Živa, Tamara, Nuša, Teja, Jasna, Vanesa, Rene Zorman, Ažbe in jaz. Odpeljali so nas v temen prostor, podoben šotoru. Tam smo opazovali in prepoznavali ljudi v temi. Nato smo malicali in čakali na vožnjo z avtomobilčki. Vozila sem se skupaj s Tamaro. Med vožnjo me je bilo strah, saj zavora ni dobro prijela, čeprav je bila Tamara vzorna voznica. Po vožnji smo se še igrali razne igre. Z vrvicami smo postavljali kocko na kocko, se igrali Človek ne jezi se in druge družabne igre. Ob 11. uri smo se odpravili v gledališče. Tam smo gledali predstavo Čarovnica Hillary gre v opero, ki se je odvijala na Malem odru. Predstavljala je čarovnico, ki ni vedela, kaj je opera. Poklicala je operno pevko Mario Bellacando, ki ji je razložila, kaj je opera. Tja sta skupaj tudi odšli.

Kulturni dan je bil zelo zanimiv. Najbolj se mi je v spomin vtisnila vožnja z avtomobilčki. Na avtobusu so nam krajšali čas telefoni in MP3-ji. V Cerkvenjak smo se vrnili okrog 13.30. Dan je bil zelo poučen, ponovili pa smo tudi snov glasbene umetnosti.

Pia Peklar, 5. a

DOBIL SEM SESTRICO (doživljajski spis)

Ko sem bil star pet let, smo se preselili v novo hišo. Starša sta nama z bratom povedala, da bomo dobili novega družinskega člana. Kasneje sem izvedel, da bova dobila sestrico. Nato se je pričelo izbiranje imena. Glasovali smo med imenoma Blažka in Živa. Moški del družine je izglasoval ime Blažka. Noseči mami sem veliko pomagal pri manjših opravilih. Mamica je pripravljala oblačila za sestrico in sva jih skupaj zlagala v omaro. 5. 2. 2010 se je rodila sestra Blažka. Naslednji dan smo skupaj šli v bolnišnico na obisk k mami in sestrici. Zelo sem bil vesel, ker sem sedaj imel poleg brata še sestrico. Komaj sem čakal dan, ko bo zrasla in se bova skupaj igrala.

Ažbe Zorko, 5. a

LIST IZ FRANCEVEGA DNEVNIKA

Preden me je gospa Vrabec pripeljala v razred, sem si mislil: «Jej, novi, prijazni prijatelji.» Komaj sem čakal. Super, nove domače naloge. In takrat sem stopil v razred. Tam pa sem ugotovil, da niso tako prijazni, kot sem pričakoval. Smejali so se mi in se norčevali, ker sem pač malo bolj debel. Hotel sem steči iz razreda in se zjokati, a sem se zadrževal. Ko je k meni pristopila Nela, sem se pomiril. Takrat, ko je rekla, da bo moja prijateljica, sem se še bolj pomiril. Sčasoma so postali tudi drugi učenci bolj prijazni. Nekateri pa se niso nič spremenili in so ostali enaki kot prej.

Tristan Berlak, 5. b

Ti sošolci so res nesramni, Nela je edina, ki je prijazna. Odločil sem se, da se bom družil samo z njo. In sem se res. Naslednji dan so me sošolci spraševali, zakaj se ne družim z njimi. Povedal sem jim, da zato, ker so nesramni do mene. Obljubili so mi, da se ne bodo več norčevali iz mene. Ko so se naslednji dan spet norčevali, sem jih vprašal, če se ne slišijo. Bil je petek in prišla je socialna delavka. Povedal sem ji, da se sošolci iz mene norčujejo. Morali so na razgovor k socialni delavki, kjer so ji povedali, da se res norčujejo. Spet smo šli v šolo. Postali smo prijatelji. Skupaj smo se veselili in si pomagali. Bili smo srečni, da smo postali prijatelji.

Luka Soto Vargas, 5. b

Ko je Franc stopil v razred, so se mu vsi smejali, ker je bil bolj debel. Prišla je učiteljica 6. b razreda. Franca je prišla za roko, on pa se je nasmehnil. Spoznal je prijatelja Toneta, tudi on ni bil preveč suh. Tone in Franc sta postala najboljša prijatelja. Kmalu so tudi ostali dojeli, da je Franc dober prijatelj. Od tistega dne nihče več ni nikogar žalil.

Timotej Zorko, 5. b

MOJE POČITNICE

Med krompirjevimi počitnicami sva se z bratom Janom odločila, da bova izrezala buče za noč čarovnic. V četrtek popoldan sva se odpravila ven in izbrala sva dve buči. Najprej sva odstranila sredico in semena. Nato sva eni buči izrezala hud obraz, drugi pa veselega. Zvečer, ko se je že zmračilo, sem v bučah prižgal čajne svečke. Svečke sem prižgal vsak večer do nedelje. Potem sta se buči posušili in sesedli. Izdelovanje buč z bratom je bilo zabavno. Še bolj zabaven pa je bil pogled na osvetljene buče, saj se ena smejala, druga pa je grozno gledala.

Luka Soto Vargas, 5. b

Kot vsako leto, sem tudi letos težko čakala krompirjeve počitnice. Med počitnicami sta me obiskala bratranca, ki sta prespala pri nas. Veliko smo se igrali, bili smo zunaj, šli smo se skrivalnice, gledali risanke in igrali računalniške igrice. Naslednji dan, ko sta odšla bratranca domov, sva se s sestro Lauro igrali in pekli marmeladne buhteljne. Počitnice so hitro minile. Ker sem se imela lepo, že komaj čakam naslednje.

Adriana Draškovič, 5. b

*Zimsko veselje,
Ana Marija Roškar, 4. b*

*Zimsko veselje,
Melani Matjašič, 4. b*

*Tihožitje,
Nika Kuri, 1. b*

Tihožitje, Nejc Vršič, 3. b

Tihožitje, Aleksej Žižek, 1. a

Vaza s cvetjem, Laura Draškovič, 1. b

Vaza s cvetjem, Nika Kuri, 1. b

Timotej Kukovec, 4. a

Danej Hojnik, 4. a

Nuša Kolmanič, 4. a

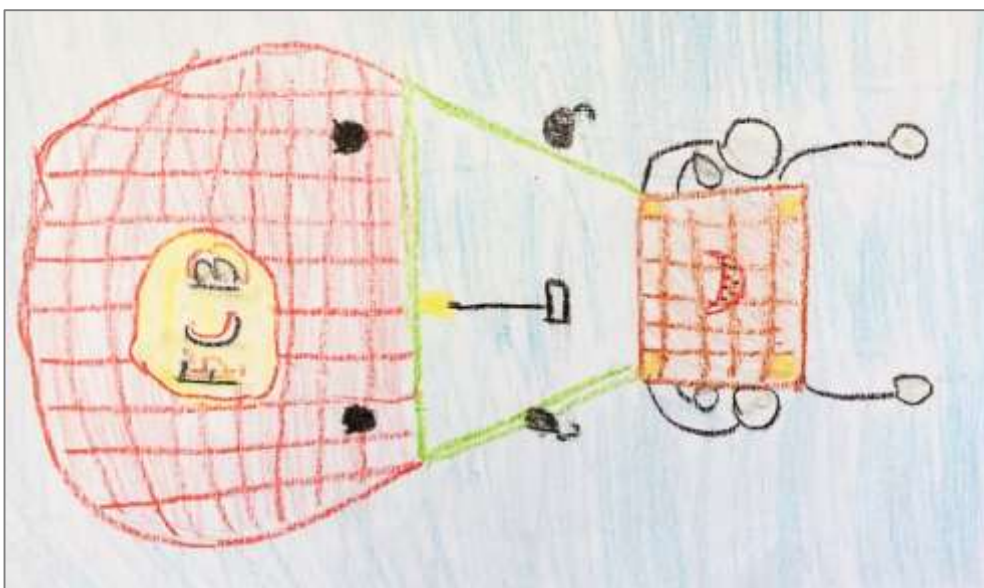
Dani Hojnik, 4. a

*Prevozno sredstvo,
Nejc Vršič, 3. b*

*Prevozno sredstvo,
Sašo Kirn Malek, 3.*

*Prevozno sredstvo,
Iztok Toš, 3. b*

MOJE POČITNICE

V četrtek sem šla na počitnice k bratrancu. Tam sem bila do petka, saj dlje nisem mogla ostati. Imela sem se zelo lepo. Bratranec je star eno leto in nekaj mesecev. Skupaj smo se igrali s plišastimi igračkami. Z bratom sva gledala televizijo in hodila na sprehode. Igrala sem tudi računalniške igrice in se preko spleta pogovarjala s prijatelji. Imela sem se zelo lepo, vendar so bile počitnice prekratke.

Mojca Šilak, 5. b

KATKA PRI ZDRAVNIKU

Mama: Dober dan, gospod zdravnik.

Zdravnik: Dober dan, gospa.

Katka: Dober dan ...

Zdravnik: Jaz sem gospod Jarc.

Mama: Jaz pa gospa Marjetka.

Zdravnik: Kako pa je tebi ime, punčka?

Katka: Jaz sem Katka.

Mama: Gospod zdravnik, moji hčerki se blede.

Zdravnik: Kako to mislite?

Mama: Trdi, da vidi namišljenega prijatelja.

Katka: Mama, Bunkec je resničen!

Mama: Zelo resničen!

Zdravnik: Glejte gospa. Ali ima Katka kakšne prijatelje?

Mama: Ne vem. Katka, a imaš prijatelje?

Katka: Ne!

Zdravnik: Aha ... Ali se doma prepirate?

Mama: Ne.

Katka: Ja!

Mama: Ne.

Katka: Ja!

Zdravnik: Nehajta! Če se boste še naprej prepirali bo še slabše!

Mama: Kaj pa naj storim?

Zdravnik: Kot vidim, se doma prepirate. Najprej se nehajte doma z možem vpricho Katke prepirati.

Mama: No, dobro. Na svidenje. In hvala.

Zdravnik: Na svidenje! In držite se mojega nasveta.

Katka: Na svidenje, hvala.

Ticiano Esih, 5. b

OBISK PRI STRICU

Pisal bom o popravljanju traktorja in barvanju hedra pri kombajnu.

V sredo, 19. 11. 2014, sva s stricem delala na traktor sprednjo hidravliko. Ob 11. uri sva šla na zadrugo Panvita po vijake. Ko sva prišla domov, je stric Franc s pomočjo viličarja na traktor dvignil hidravliko. Privila sva jo k traktorju. Nato sva šla v hlev, kjer sva opravila živino. Stric je molzel krave, jaz pa sem jih hranil s silosom. Ko sva končala, je že bila tema. Na koncu sva še morala v mlekarno odpeljati mleko. Hitro sva šla spat.

Naslednje jutro sva zgodaj vstala. Spet sva opravila živino. V trgovino sva si šla po barvo. Stric mi je povedal, da bova barvala heder na kombajnu. Ko sva ga pobarvala, je prišla mama. Ta dan pri stricu mi je bil zelo všeč.

Filip Kuri, 5. b

TEHNIŠKI DAN

V četrtek, 27. 11. 2014, smo imeli tehniški dan. Ko sem se zjutraj zbudila, sem se najprej umila, potem oblekla in pozajtrkovala. Ob 7.00 sem šla na avtobusno postajo. Ko sem prišla v šolo, sem se s prijateljicami v jedilnici igrala. Ob 8. uri smo šli v razrede. Najprej nam je razredničarka predstavila, kaj bomo ta dan delali in na kaj moramo posebej paziti.

Začeli smo z izdelovanjem voščilnic. Ko smo jih končali, smo iz kartona izdelovali okraske. Te okraske smo z volno ali vrvico lepo ovili, na koncu pa okrasili. Nato smo šli na malico. Po malici smo izdelovali Luno Sladkosnedko. Izdelali smo jo iz tulcev in kartona. Vse smo pobarvali s tempera barvami. Na koncu smo iz okrasnega traku in perlic izdelali še smrečice. Izdelava teh je bila kar težka. Ko smo končali z delom, smo šli v podaljšano bivanje. Po kosilu smo nekateri šli na avtobus in domov. Ta dan mi je bil zelo zanimiv. Upam, da se bo še kdaj ponovil.

Mojca Šilak, 5. b

TEHNIŠKI DAN

Kot po navadi sem se zjutraj odpravila v šolo. Tam sem v jedilnici počakala, da smo lahko šli v razrede. V razredu nas je pričakala naša učiteljica. Na začetku smo se pozdravili, potem pa nam je učiteljica dala navodila za delo. Izdelovali smo voščilnice, ki so nam vsem lepo uspele. Nato smo izdelovali smrečice iz kartona, katere smo ovili z volno. Na koncu smo jih okrasili z okraski iz filca ali z zvezdicami. Iz tulcev in kartona smo izdelali tudi Luno Sladkosnedko. Iz okrasnega traku in perlic smo izdelali zelo zanimive smrečice. Ker nismo vsi enako spretni, smo si med seboj pomagali. Vsi smo na koncu dne bili ponosni na svoje izdelke. Tako se je naš tehniški dan končal. Ostal mi bo v lepem spominu, saj smo izdelali kar nekaj zanimivih in uporabnih stvari.

Tanja Gavez, 6. b

NOGOMETNI KROŽEK

Letos smo na šoli dobili možnost, da obiskujemo nogometni krožek. Izvaja ga ŠD Kenguru iz Trnovske vasi. Treningi potekajo vsak četrtek. Prvi dan smo se le spoznali in dogovorili za uro treningov. Naslednji četrtek pa je že bil pravi trening. Prvo uro so po navadi različne vaje za ogrevanje in učenje pravil, v drugi uri pa igranje nogometa. Na začetku nas je bilo vpisanih osemnajst, na treningih pa število niha. Imamo se zelo lepo, zato vas vabim, da se nam pridružite.

Luka Soto Vargas, 5. b

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI

Zjutraj, ko sem se prebudila, sem bila zelo navdušena in polna pričakovanj. Ampak vedela sem, da moram najprej še v šolo, saj je prireditev šele zvečer. Oblekla sem si črne kavbojke in rdečo majico z belo muco. Ker sem ves čas mislila na večer, sem pri pouku komaj sledila in poslušala. Napočil je trenutek tekmovanja. Najprej sta peli Taja Pučko in Sara Krepša. Meni se je zdelo, da sta lepo peli. Peli sta pesem Želim, želim. Naslednja je bila Nina Toš s pesmijo Zame zakantaj. Za njo sem bila jaz s pesmijo Tvoj SMS. Vsi sotekmovalci so mi po nastopu rekli, da sem lepo zapela. Za menoj sta bili na vrsti Mojca in Blažka s pesmijo Svet je tvoj. Sledili so še Anamarija Hauzer, Sergej Ilešič, Tanja Gavez in Nuša Gavez. Žirijo je najbolj navdušila Nuša Gavez s pesmijo Moja Pesem. Meni se je zdel izbor pravičen.

Sanja Ilešič, 5. b

V sredo, 1. 10. 2014, je bilo tekmovanje Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo. Na tem tekmovanju sem bil tudi jaz. Nastopili so še Nuša Gavez, Blažka Krepša, Anamarija Hauzer, Tanja Gavez, Sanja Ilešič, Sara Krepša, Taja Pučko, Mojca Šilak in Nina Toš. Jaz sem pel pesem Moj črni konj. Nastop mi je uspel, z njim sem bil zelo zadovoljen. Vendar zmagajo najboljši. To prireditev, ki je bila tekmovalnega značaja sta priredila Občina Sveti Andraž in Radio Tednik Ptuj. Zame je bil to velik izziv. Zabaval sem se.

Sergej Ilešič, 6. b

NOVOLETNE ŽELJE

Želim si, da bi bil zdrav, da bom imel lepe ocene. Za družino si želim zdravja, popolno življenje, da ne bi bili revni, da bi mami in ati obdržala službi. Da bi bil na svetu mir, da ne bi bilo nasilja, da bi našli zdravilo za ebolo, da otroci sveta ne bi živeli v pomanjkanju in bi imeli svoj dom.

Jaka Govedič, 6. a

Za sebe in družino si želim veliko zdravja, sreče, veselje, veliko ljubezni. Želim si lepih ocen. Najbolj pa da bi bil na svetu mir, da bi se imeli radi, bili srečni, veseli in da noben otrok ne bi bil brez staršev in igrač.

Lara Kramberger, 6. a

Želim si, da bi jaz in moja družina bili srečni. Želim si dobrih prijateljev tako v šoli, doma in po svetu. Želim si, da bi tudi otroci v Afriki bili srečni in da bi po celem svetu bilo manj onesnaženega okolja.

Patrik Kolmanič, 6. a

Za sebi in starše si želim veliko zdravja in ljubezni, da bi vsi ljudje na svetu imeli dovolj hrane. Predvsem pa si želim, da nihče več ne bi prižgal cigarete in da bi bolezní izumrle.

Jernej Štebih, 6. a

V letu 2015 si želim, da bi imel čim več odličnih ocen, da bi bil zdrav in se razumel z drugimi. Starši naj bodo srečni, zdravi in da ne bi živeli v revščini. Želim si naj izgine ebola, da bi srečno praznovali božič, da ne bi bilo vojn.

Alen Ploj, 6. a

IZLET V BREŽICE

V petek, 19. 9. 2014, sem z učiteljicama Cvetko Bezjak in Jožico Vršič ter učenkama Bredo Toš in Patricijo Peklar odpravila na podelitev priznanj za kulturno šolo. Naša šola je namreč letos usvojila naziv Kulturna šola. Ko smo prišli v Brežice, smo se razdelili v skupine. Vsaka skupina je imela drugačne dejavnosti. Jaz sem bila pri plesni dejavnosti. Tam smo vadili koreografijo plesa Sreča na vrhovi. Po vaji smo imeli kratek nastop. Na koncu so se predstavile vse skupine s svojimi dejavnostmi.

Obiskalo nas je veliko gledalcev. Po nastopih vseh skupin smo šli na podelitev priznanj. Po podelitvi smo imeli kosilo. Med potjo domov smo se ustavili na sladoledu. Nato je Breda dala predlog, da smo se ustavili še v Mc Donaldsu. V Brežicah je bilo zelo lepo. Vesela sem, da je učiteljica izbrala mene, da sem lahko zastopala našo šolo in prevzela zastavo Kulturne šole.

Tanja Gavez, 6. b

PRVI ŠPORTNI DAN

V petek, 19. 9. 2014, smo imeli prvi športni dan. Šli smo na pohod.

Zjutraj, ko sem prišla v šolo smo se v jedilnici še malo igrali, nato pa smo odšli v razrede. Tam smo se

dogovorili, kako bo potekal športni dan. Nato smo se obuli, vzeli malico in se odpravili na pot. Šli smo skozi Hvaletince proti Novincem. Na varnem mestu smo se ustavili in malicali. Tam smo se tudi malo poigrali. V potok smo metali kamenčke in s tem opazovali kako so se delali krogci.

Nato smo šli prot Slavšini, v Novince na najvišjo razgledno točko v naši občini - hrib Kobošak. Ko smo se vračali, smo že bili precej utrujeni. Ob prihodu v šolo smo šli še na igrišče. Ta prvi športni dan mi je bil zelo všeč in upam, da se bo tak dan še kdaj ponovil.

Laura Zorec, 6. b

ŠPORTNI DAN

V petek, 19. septembra 2014, sem se v okviru športnega dne udeležil športnega ribolova v Smolincih pri Plojevem ribniku. Ata me je z avtomobilom odpeljal do ribnika. Tam nas je čakal učitelj športne vzgoje in nam dal navodila za ribolov. Poiskal sem si prostor in nastavljal ribiško vabo. Vabo sem dal na trnek in vrgel v vodo. To sem kar nekajkrat ponovil. Žal nisem nič ulovil.

Upam, da bom imel drugič več sreče pri ribolovu.

Primož Vršič, 6. b

MUREN IN MRAVLJA (basen)

Bilo je vroče poletje. Marljiva mravlja je pridno nabirala ozimnico. Vso poletje in jesen si je gradila trdno hiško, iz katere je naredila lep domek. Prinašala si je trske in vejice ter pridno pospravljala svojo obilno ozimnico. Pod velikim drevesom na travniku pa je godel, pel ter plesal veseli brezskrbni muren. Počasi je prišla zima. Mravlja je pojedla veliko dobrot pa še kurila si je, da ji je bilo toplo. Nekega dne pride mimo muren. Reče mravlji: "Prosim, draga mravljičica, prineseni mi in me spusti noter." Mravlja pa reče: "Saj sem ti že lani pa leto prej. Ampak, ker se je to zopet ponovilo, ti več ne bom dala niti drobtinice," odvrne mravlja. Muren pa njej nazaj zabrusi: "Zdaj pa res, res obljubim, da se ne bo ponovilo." "Če me ne spustiš noter, bom še tu zunaj zmrznil od mraza," prosi muren. Mravlja pa reče: "Pa pogini, poleti sem trdo garala za to obilno ozimnico. Pa hiško sem si napravila, za te mrzle zimske dni. Ti pa si lenaril pel in plesal." Muren je poginil zaradi mraza in lakote.

Nauk basni: Kdor ne dela, naj ne je.

Blažka Krepša, 7. a

JEŽ IN LISICA (basen)

Živel je jež s svojo ženo in sinom. Imeli so veliko njivo, ki je bila polna zeljnih glav. Vsak dan sta se jež in njegov sin odpravljala na njivo in izpulila vsaj eno zeljno glavo, da so si lahko skuhalo kosilo. Nekega dne sta tam srečala lisico. Jež jo je jezno vprašal: "Kaj počneš na moji njivi?" Lisica pa mu odgovori: "Čakam, da koga srečam in ga izzovem na tekmo. Tisti, ki zmaga, dobi njivico za nagrado." Jež se je opogumil in ji rekel: "No, potem pa midva tekmujeva." Lisica je skoraj počila od smeha, ko je to slišala. Takoj mu je zabrusila: "Ti z majhnimi nogami, misliš, da me boš prehitel?" Glasno se je zasmejala. Zmenila sta se, da se dobita ravno na tem mestu, čez dve uri. Ko je jež to

povedal doma svoji ženi, je mislila, da bo omedlela. Nato sta se dobila, jež in lisica. Zmenila sta se, da prvi, ki preteče njivo, je zmagovalec. Lisica se je norčevala in norčevala iz njega, da tega ne bo zmogel. Ko sta bila oba pripravljena, mu je lisica smejoče rekla: "Ne bo ti uspelo!" Potem je jež zakričal: "Tri, štiri, zdaj!" Lisica je tekla, kolikor so jo nesle noge, jež pa je lepo počakal na svojem mestu in se ni premaknil niti za milimeter. Ko je lisica pritekla na cilj in je zagledala ježa, je zakričala: "Saj to ni mogoče!" Jež pa ji odvrne: "Seveda je mogoče!" Lisica ni in ni mogla verjeti svojim očem. Nekaj časa je stala na cilju in premišljevala, kako je to mogoče, nato pa je glavo osramočeno povescila, se obrnila in počasi odšla proti svojemu domu.

Nauk basni: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Urška Matjašič, 7. a

MRAVLJA IN JEŽ (basen)

Živela je mravlja. Ker je bila nesramna, so jo ostale mravlje prepodile iz mravljišča. Iskala je nov dom. Našla je mravljišče, v katerega bi se lahko vključila. Ampak bil je tudi jež, ki se je hotel vključiti v mravljišče. Mravlje so se odločile, da bodo naredile tekmovanje v preizkusu delavnosti. Jež in mravlja sta se vselila in vsak dan sta pomagala pri delu. Mravlja Metka je vsak dan opravila nalogo, jež pa ne. Jež je vsak dan rekel mravljam: "Me je Metka ščipala in grizla, pa nisem mogel delati." Mravlje pa so mu zmerom odgovorile: "Nikar ne laži jež, smo vse videle." Tako je bil jež Janez vse bliže temu, da bi ga mravlje izgnale. Nekega dne je skopal jamo in vanjo vлил vrelo vodo. Metko je pregnal iz mravljišča in jo podil do jame. Metka je bila lahka in je šla kar po listju preko jame, Janez pa je padel v vrelo vodo in umrl. Tako je Metka dobila nov dom v mravljišču.

Nauk basni: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Vita Kovačec, 7. a

MARTIN KRPAN

Martin Krpan je bil velik, močan in pameten človek. Imel je kobilu, ki je prenašala angleško sol. Krpan je bil moder ter prebrisan, saj je tudi moral biti, ko pa je prenašal angleško sol, kar je bilo takrat ostro prepovedano. Ko je čez zimo prenašal sol na kobili po ozkih gazeih, se je mimo pripeljala kočija. Krpan se je ustrašil, da bi kočija zbila njegovo kobilu, zato jo je premaknil na drugo stran v sneg. V kočiji je bil sam cesar, ki je vse to videl ter velel kočijažu, naj ustavi. Cesar je vprašal Martina: "Kako pa si prestavil tako z lahkoto kobilu in še natovorjeno?" Cesar nadaljuje: "Res je, da nima dosti mesa, ima pa vsaj kosti."

"Kaj pa je v vrečah?" vpraša cesar. Krpan: "Saj ni težka kobilica, v vrečah je kresilna goba ter brus," je povedal Krpan urno. Cesar je imel Krpana za modrega človeka. Krpana je čez leto poklical na Dunaj obupani cesar, ki ni več videl druge rešitve. Krpan je prišel na dvor, kjer so ga lepo sprejeli. Prišel se je borit z Brdavsom, ki ga še prej ni videl, niti ni slišal zanj. Na dvoru ni bilo primerne orožja, zato si ga je izdelal sam. Naredil si je mesarico in kij. Krpan je velel, da ga pospremijo do kovačnice, kjer si je izdelal mesarico. Ko je končal, je odhitel do lipe, ki je rastla nad kamnito mizo. Cesarica se je tam najraje hladila poleti, Krpan tega ni vedel, zato jo je posekal, les pa uporabil pri izdelavi kija. Na Dunaju ni bilo konja, ki ga ne bi potegnil čez prag, zato da ne bi počenil pod njim v boju, zato pa so poslali po njegovo kobilico. Boj se je začel. Najprej sta si podala roke in zdirjala v boj. Brdavs je že zamahnil z mečem proti Krpanu, ampak ta mu je podstavil kij. Krpan je na tla spravil Brdavs ter ga ubil. Slavil je torej Martin Krpan. Cesar mu je dal na koncu nagrado, ki si jo je Krpan želel. Srčno si je namreč želel potrdilo, da sme tovoriti angleško sol. Povrh je dobil od samega cesarja mošnjo zlatnikov.

Mislil, da je bilo tako najboljšje. Knjiga mi je bila všeč, zaradi Krpanove modrosti ter prebrisanosti. Nasprotnike je znal prelisičiti in bil je tudi pravičen.

Blažka Krepša, 7. a

RUDOLPH van VEEN

Rudolph van Veen je nizozemski kuhar in slaščičar, ki ima tri michelinove zvezdice. Star je 47 let in ima dva otroka. Letos je izdal kuharsko knjigo v našem jeziku.

V torek, 25. 11. 2014, je bil v Občini Sv. Andraž. Obiskal je našo domačijo, Turistično kmetijo "Pri kapeli". Prišel je v lepem sončnem popoldnevu, s tremi prijatelji in prevajalko Matejo in so pri nas kosili. Za kosilo smo jim

pripravili hladno predjed, to je meso iz tunke, tlačenko in domačo salamo ter skuto s čebulo in rdečo papriko, nariban hren in ptujski rdeči luk. Potem smo postregli gobovo juho z ajdovimi žganci ter ocvirki. Po glavni jedi je sledila sladica, skutina pogača (prleška gibanica). Potem so šli še v Maribor, kjer je prodajal in promoviral svojo knjigo. Nazaj so prišli okrog 21. ure in so večerjali. Za večerjo smo dali na mizo pečeno raco, polnjena svinjska rebra, kašnice, ajdovo kašo, pražen krompir, mlince in ajdove štruklje s skuto, sezonsko solato. Posladkali pa so se z orehovo potico. Ko so se najedli, so šli v klet, kjer so poskusili različne sorte vin, je ljubitelj aromatičnih in bogatih vin, njegova najljubša sorta je chardonnay. Med preizkušenimi vini so bili modra frankinja, sivi pinot, laški rizling, rumeni muškat, traminec. Nazadnje je poskusil ledeno vino iz leta 2007, sorta dišeči traminec, nad katero je bil zelo navdušen, steklenico tega vina smo mu ponudili tudi za domov. Kasneje so se odpravili v postelje, saj so pri nas prenočili. Naslednje jutro jih je pričakal tradicionalni slovenski zajtrk. Na mizi so imeli čaj, mleko, maslo, skutni namaz, domače meso iz tunke in jogurte. Po slovesu so se odpeljali proti Ljubljani.

Rudolph van Veen je na nas naredil velik vtis, ker peče dobre slaščice. Rudolph spet pride v Slovenijo 21. decembra 2014. Imel bo kuharski šov, ki se bo odvijal v Ljubljani.

Lucija Druzovič, 9. b

USTVARJALNE BOŽIČNO NOVOLETNE DELAVNICE

Zelo pomembno je, da z otroki ustvarjamo. Pri ustvarjanju so otroci aktivni čustveno in miselno. Ustvarjanje prebuja navdušenje, želje, da nekaj naredi, izdelaja, dejavnosti zaposlijo njegove možgane. Otrok išče poti, sledi navodilom, kako želena stvar narediti. Učenci imajo dneve dejavnosti posebej radi. Vsak razred je imel svojo ustvarjalno delavnico. Učenci so izdelovali voščilnice, venčke za na vrata, svetilke, papirnate jelke, aranžmaje, lesene smrečice, kopalno sol, slike s kamenčki.

Zapisi učencev:

"Zelo všeč mi je bilo odtiskovanje dlani. Še sošolkama, ki sta manjkali, sem odtisnila svojo dlan." *Julija Zorko, 1. a*

"Vsi smo dobili od učiteljice Viktorije in Anice svetlečo zvezdico, ki smo jo prilepili na Božičkovo kapo." *Vid Breznik Videtič, 1. a*

"Ko mi je učiteljica z gobico mazala dlan, me je žgečkalo." *Urška Štelcar, 1. a*

"Voščilnico bom doma skrivoma dala v poštni nabiralnik." *Ula Kavčič, 1. a*

"Delali smo okvirje za slike. Lepljenje nam je delalo težave, s trdom smo vseeno naredili okvirje za slike." *Melisa Veberič, 6. a*

"V četrtek, 27. november 2014, je na naši šoli spet potekal eden izmed takih dni, kadar učenci nimamo pouka. Imeli smo namreč tehniški dan. Zjutraj smo se zbrali ob isti uri kot takrat kadar imamo pouk. Ta dan smo posvetili izdelovanju izdelkov na božično-novoletni bazar." *Patricija Peklar, 9. a*

V razredih so nam učitelji podali natančna navodila, kako se bo dan odvijal. Tudi pri nas, v 9. a razredu, je bilo tako. Razdeljeni smo bili v več skupin, vsaka je dobila svoje delo. Prva skupina je z različnimi tehnikami izdelovala

preproste, vendar zelo lepe voščilnice, večinoma z božično-novoletno tematiko. Druga skupina je na pločevinke najprej navila, nato pa še prilepila vrvico. Ko so bile pločevinke tako ovite z vrvico, so jih nato še okrasili. Tretja skupina je na karton najprej narisala, nato pa še izrezala škatlice, ki jih bomo uporabili za obdarovanje. Zadnja, četrta skupina je na kos lesa z spajkalnikom žgala napis "2015: NOV ZAČETEK".

Tako smo bili zaposleni celo dopoldne do dvanajste ure. Vsak se je poglobil v svoje delo in izdelali smo pohvale vredne izdelke. Napis, ki smo ga vrezali v les, pa je bil naš moto. Leto 2015 bo za vsakega izmed nas, nov začetek. Mogoče bomo začeli drugače razmišljati, bomo postali boljši ljudje, boljši na učnem področju ali pa bomo začeli kakršno koli drugo poglavje v našem življenju.

Naj bo leto 2015 tudi za vas nov začetek, da stvari, ki vam ne grejo najbolje, spremenite, preden bo prepozno.

Patricija Peklar, 9. a

KULTURNI DAN

Kulturni dan se je začel ob 6.45. Skupaj z 9. razredom smo se odpeljali v Kranj. V Kranju smo se razdelili v 3. skupine. Prva skupina smo si ogledali hišo, v kateri je zadnji dve leti in pol živel France Prešeren. Imel je svojo odvetniško pisarno. Vodička nam je veliko povedala o Francetu. France Prešeren je imel tri nezakonite otroke. Ko smo si ogledali hišo, smo odšli na grob Franceta Prešerna. Tam je pokopana tudi njegova hčerka Ernestina Jelovšek, ki je po Prešernovi smrti napisala knjigo Spomini. Potem smo odšli na prvo delavnico. Tam smo pisali z gosjimi peresi tako kot so to delali nekoč. Žal nismo imeli dovolj časa, da bi da bi še več pisali. Morali smo oditi do druge delavnice. Tam smo se naučili plesati četvorko. Na drugi delavnici pa smo poslušali glasbo, ki jo je v tistem času poslušal Prešeren. Na koncu pa smo še vsi malo zapeli (zarepali). Ker smo bili že malo lačni smo odšli v McDonald's. Ko smo se najedli, smo se odpeljali v Vrbo. Tam je Prešernova rojstna hiša. Ko nam je vodič povedal, kako je živel prešeren takrat ko je bil še otrok, smo si ogledali hišo. Po napornem dnevu smo se odpravili. Bili so zelo lepi in nepozabni trenutki.

Lucija Borko 8. a

KULTURNI DAN

V sredo, 8. 10. 2014, smo imeli kulturni dan. Ob sedmi uri smo se z avtobusom odpravili v Kranj. Odložil nas je na avtobusni postaji, kjer nas je pričakala vodička. Odpeljala nas je do Prešernovega muzeja, ki je v bistvu Prešernova hiša, v kateri je živel kot odrasel moški in odvetnik. Vodička nam je hišo predstavila, nato pa nas odpeljala še do Prešernovega groba. Kraj, kjer je Prešeren pokopan, se imenuje Prešernov gaj. Po ogledu njegovega groba pa sta sledili dve delavnici. V prvi smo pisali s gosjimi peresi. Nekaterim je uspevalo, drugim malo manj. V drugi delavnici smo se učili plesati četvorko, kot so jo plesali tudi v Prešernovih časih. Izvedeli smo, da je Prešeren rad hodil na plese, vendar je samo opazoval, saj sam ni rad plesal. Po končanih delavnicah smo šli jest, nato pa nazaj na avtobus, ki nas je odpeljal v Vrbo. Nekaj časa smo se vozili in končno prispeli da Prešernove rojstne hiše. Ko smo vstopili v hišo, smo se usedli, nakar je prišel gospod in nam predstavil hišo. Izvedeli smo marsikaj zanimivega. Po končani predstavitvi smo si hišne prostore tudi ogledali. Pot domov je bila kar dolga. Vmes smo imeli kratek postanek in ob osemnajsto uri končno prispeli domov.

Kulturni dan mi je bil zelo všeč, saj smo se zelo zabavali in tudi nekaj naučili.

Nuša Čeh, 8. r.

SREČANJE PARLAMENTARCEV

V torek, 7. oktobra 2014, smo se v Lenartu zbrali parlamentarci osnovnih šol: OŠ Cerkvenjak-Vitomarci, OŠ Sv. Trojica, OŠ Lenart, OŠ Voličina, OŠ Jurovski dol in še nekatere. Iz naše šole smo bili: jaz, Tadeja Kuri, Monika Anžel, Tadej Ornik, Lucija Borko, Vita Kovačec in Nina Černel. Dobili smo se zvečer ob 17.00 uri pred cerkvijo v Lenartu. Nekateri nas je peljala moja mama. Nato smo odšli v Center slovenskih goric. Tam so nas lepo pozdravili in nam zaželeli dobrodošlico. Tudi mi smo se med seboj pozdravili, nato pa se postavili po abecednem redu. Skupaj nas je bilo 50 otrok. Učiteljica nas je vprašala nekaj vprašanj o poklicih, kaj bi radi delali, kaj nas veseli in podobno. Na steni so bile 3 številke; 1, 5 in 10. Številka 1 je pomenila: se ne strinjam, številka 5 je pomenila: še ne vem, številka 10 pa je pomenila: se popolnoma strinjam. Če si se s katero trditvijo strinjal, si se moral premakniti do tiste številke. Bilo je zelo zabavno. Naslednja naloga: Razdelili smo se v 5 skupin. Skupaj s skupino smo ugotavljali ali je

poklic ali delovno mesto? Učiteljica nam je razdelila nekaj listkov, na katerih so bili napisani poklici in delovna mesta.

Za konec pa smo si še ogledali film *Step up*. Film je bil zelo zanimiv, saj so plesali breakdance in moderni ples. Vsebina filma je bila o puncih, ki si je želela plesati in uspeti v plesu. Na koncu ji je tudi uspelo doseči zadani cilj in spoznati pravo ljubezen. Med filmom smo dobili kokice in sok. Čisto na koncu se je učiteljica zahvalila, da smo bili poslušni, ter da smo lepo sodelovali. Na delavnicah mi je bilo všeč, saj smo se med seboj spoznali iz različnih šol in delili mnenje, ter se eden drugega poslušali in zabavali.

Tadeja Kuri, 8. r.

ŠOLSKO PRVENSTVO V KOŠARKI

14. 11. 2014 smo imeli v OŠ Cerkvenjak - Vitomarci športni dan. Tretja triada je imela turnir v košarki. Igrali so 9. a, 9. b, 8. a, 8. b, 7. a in 6. a, in sicer ločeno dečki in deklice.

Razdeljeni smo bili v štiri skupine. Prva skupina so bili mlajši dečki od 6. do 7. razreda. Druga skupina so bile mlajše deklice od 6. do 7. razreda. Tretja skupina so bili starejši dečki od 8. do 9. razreda. Ter še zadnje skupina so bile starejše deklice od 8. do 9. razreda. V prvi skupini (dečki mlajši) so si prvo mesto priborili učenci 7. razreda, drugi pa so bili učenci 6. razreda. V drugi skupini (deklice mlajše) so prvo mesto zasedle učenke 7. razreda (2. skipina), drugo mesto so dobile učenke 6. razreda, tretjo mesto pa 1. skupina 7. razreda. V predzadnji skupini (dečki starejši) so si prvo mesto priborili učenci 9. a razreda. Drugo mesto sta si delili ekipi 8. a in 9. b razreda. Na tretjem mestu so pristali 8. b. V zadnji skupini (starejše deklice) so bile na prvem mestu deklice 9. b razreda, drugo mesto deklice 8. a ter še ekipa 9. a razreda na tretjem mestu.

Ta dan je bil zelo zabaven, saj je bilo v telovadnici veliko smeha in športnega duha. S tem se je končalo letošnjo šolsko prvenstvo.

Blaž Čeh, 8. r.

ŠPORTNI DAN - RIBIŠTVO

Vedel sem, da grem na športnem dnevu ribarit. Oče mi je pomagal pripraviti vso opremo. Zjutraj smo se zbrali pred ribnikom pri Ploju v Smolincih. Ko smo si stvari odložili ob ribniku, nas je poklical učitelj, da je lahko preveril prisotnost. Po preverjanju prisotnosti nas je vprašal kdo vse bo tekmoval, med njimi sem bil tudi jaz.

Ribe smo lahko hranili ob učiteljevem znaku in smo lahko začeli loviti ribe. Pripravili smo si ribiške palice in na njih dali vabo. Ko smo vrgli plovce v ribnik, na začetku ni bilo niti ene ribe. Ko smo lovili približno pol ure, jih je bilo že kar nekaj. Lovili smo lahko samo določen čas. Ko je ta čas pretekel, smo mogli plovce potegniti ven iz ribnika, in pospraviti vso opremo.

Prvi na tekmovanju je bil Aleš Ploj, drugi je bil Nejc Kuri, tretji pa Jan Živko. Sam sem bil peti. Ko se je podelitev končala, smo lahko poklicali starše za prevoz domov.

Zanimiv, sprostilni, a kratek športni dan se je tako končal. Lahko bi ga večkrat ponovili.

Tadej Koša, 8. r.

KADILCI UMIRAJO MLAJŠI

Ker se velikokrat sprašujemo kako in zakaj umirajo mlajši zaradi cigaret, sem si izbrala temo »KADILCI UMIRAJO MLAJŠI«, ki vam jo bom na kratko opisala.

Prvo cigareto otrok prižge iz radovednosti. Zanima ga, kaj je pri kajenju tako prijetnega, da odrasli tako zelo pogosto in radi pokadijo kakšno cigareto. Največ ljudi začne kaditi v najstniških letih. Mnogi mladi kadilci se zavedajo, da je kajenje škodljivo, a vseeno to počnejo še naprej. Zdravniška znanost je dokazala, da zgodnje kajenje zavira telesni razvoj in rast človeka. Dokazali so, da imajo osebe, ki so začele zgodaj kaditi, manjši obseg pljuč kot nekadilci. Kajenje torej vpliva prav nasprotno od tistega, kar bi najstniki in mladostniki radi. Posledice kajenja so: slab spanec, podočnjaki, rumeni zobje, rumeni prsti, gube in prezgodnje staranje, tanjši lasje, več raka,

...

V svetovnem merilu je kajenje tobaka drugi največji vzrok za smrtnost v svetu. Trenutno je kajenje odgovorno za smrt enega od desetih odraslih. Med kadilci in nekadilci je velika razlika glede zdravja in glede življenjske dobe. Glede zdravja poznamo veliko bolezni, ki so povezane z dolgotrajnim kajenjem. Opuščanje kajenja pri mladostnikih je pogosto neuspešno, zato je preprečevanje začetka in nadaljnega eksperimentiranja s kajenjem toliko pomembnejše. Pomembno pa je tudi, da mladostniku ponudimo pomoč pri opuščanju kajenja, in sicer predvsem v obdobju, ko mladostnik, ki kadi, še ni vzpostavil rednih kadilskih navad in je zasvojenost manjša ali pa je morda še sploh ni. Kajenje je eden izmed številnih vzrokov za smrtnost, gotovo pa je največji izmed tistih, ki se jih da preprečiti. Vsak dan v povprečju umre več tisoč ljudi prav zaradi kajenja in njegovih posledic. Kajenje tako pomori več ljudi kot najhujše epidemije. Zaradi kajenja se pojavi tudi več kot 17 vrst raka. Dve glavni posledici kajenja pa sta prav gotovo pljučni rak in kronični bronhitis.

Zdravje ljudi je največja vrednota neke družbe. Upam, da ste si ta kratek članek prebrali in da vam je dal vedeti, kaj vse povzroča kajenje.

Viktorija Klobasa, 9. a

KAJENJE ŠKODUJE

V petek, 21. 11. 2014, smo podpisali zaobljubo, da v tem šolskem letu ne bomo prižgali niti ene cigarete. Zato se bom malo razpisala, kaj menim o tem.

Preden se odpravimo v srednjo šolo, pa tudi že v osnovni šoli, nas starši opozarjajo, da se naj izogibamo družbi, kjer kadijo. Njihova glavna skrb je, da bi pričeli kaditi, da bi denar, ki nam ga dajo za malico, namenili škatlici cigaret. Kljub njihovim opozorilom marsikateri najstnik, ki pride v srednjo šolo, želi "pičiti frajerja" pred starejšimi dijaki in pokazati, da se tudi v prvem letniku že na veliko kadi. Po navadi je že samo en dim dovolj, da te pritegne, da imaš željo po še več. Včasih se zazrem v okolici po ljudeh, ki jih poznam in vem, da si s cigareti uničujejo telo, da škodujejo vsem, ki vdihavajo dim njihovih cigaret. Želim si ukrepati, ampak ne morem. Ljudje so starejši in starejši imajo vedno prav. Veliko mladih prižge cigareto tudi zaradi utehe (težave v šoli, v družini, s prijatelji) in si misli, da bodo ena cigareta, dve ali tri razrešile vse, kar ga trenutno muči. S časom so težave vedno večje in ne pomaga le cigareta in spozna "prijatelja", ki mu ponudi kaj močnejšega, da pozabi na svoje težave, a le za kratek čas. Mladi se zavedamo posledic, ampak nas v vsaki prepovedani stvari žene adrenalin. Dejanja, ki so prepovedana, so najslajša v vsakem pogledu.

Na škatlicah cigaret piše mnogo opozoril, ki jih kadilci mogoče preberejo in potem vseeno pokadijo cigareto ali pa kar spregledajo opozorilo. Vsak kadilec, ki ima močno voljo prenehati kaditi, bo prenehal. Vsak, ki bo rekel: "Ne morem, predolgo že kadim, le kako se bom odvadil?" verjetno ne bo odnehal. Naj vse kadilce žene misel: "Kjer je volja, tam je pot!"

Sara Fekonja, 9. a

KAKO SO TE STVARI POMEMBNE V NAŠI KARIERI?

	1.	2	3
1) PLAČA	0	17	0
2) NAPREDOVANJE	0	0	1
3) SOD	3	0	1
4) DEL OKOLJE	7	0	2
5) ODDA	0	0	9
6) ZANIMANJE	1	0	4

V petek, 21. 11. 2014, je na naši šoli potekal naravoslovni dan. Učenci 9. a smo se z razrednikom in so razredničarko pogovarjali o poklicih, saj se bomo počasi morali odločiti o našem nadaljnjem šolanju. Učiteljica Petra nam je pripravila tabelo podobno anketi. V to tabelo smo vpisali, katera stvar nam je pri naši karieri najpomembnejša. Odločili smo se različno. Sama sem se odločila, da mi je najpomembnejše prijetno delovno okolje, več se jih je odločilo za dobre sodelavce. Drugo nam najpomembnejše v karieri je plača. Kot tretje najpomembnejše se je večini zdela oddaljenost. Ugodno je, da služba ni preveč oddaljena od kraja bivanja.

Razmišljam, da bi se vpisala na Srednjo šolo za oblikovanje v Mariboru, saj me fotografiranje veseli. Upam, da bom sprejeta.

Sara Lovrec, 9. a

MOJ SANJSKI POKLIC

Ko sem bila še majhna punčka, sem velikokrat sanjala. Sanjala sem, kako si bom krojila prihodnost. Hotela sem postati marsikaj, moje mnenje se je menjavalo kot smer vetra. Nato me je nekega dne prešinila ideja - hočem postati zdravnica!

Tako sem še vedno, kot majhna punčka, večkrat z rdečo šminko namazala punčke, da je delovalo, kot da imajo rane, nato pa sem jih zdravila. Rane sem jim povijala, jih cepila proti boleznim, poslušala dihanje in preverjala reflekse. Kmalu so moji pripomočki postali tudi moji stari starši, na katerih sem preizkušala svoje zdravniško znanje. Ker pa tega niso marali, so komaj čakali, da začnem obiskovati šolo in dobim nekaj nalog, da vsaj malo pozabim na to, za njih utrujajočo igro.

Tako sem začela obiskovati šolo. Počasi sem res pozabljala na ta moj sanjski poklic, ker sem imela vedno več obveznosti. V počitnicah sem si prosti čas krajšala s prijateljicami, ki sem jih spoznala v šoli. Tako je prišel osmi razred in spet sem začela sanjati, da bi postala zdravnica, saj so nas učitelji in socialna delavka spominjali, da se bomo morali počasi odločiti za naš poklic. Takrat sem se spomnila vseh moji iger in ljubezen do tega poklica je spet zaživela v meni. Vedela sem, prav to želim postati!

Sedaj pa je tukaj že deveti razred in čas, ko prihajajo vpisi. Odločena sem, da se bo moje šolanje nadaljevalo tam, kjer se za svoj poklic pripravljajo zdravniki. Upam, da bom v svojem poklicu vedno uživala tako kot sem pri igranju s punčkami, ter da bom lahko stare starše kdaj zares pozdravila, če bodo to potrebovali.

Tjaša Arih, 9. a

LIKOVNA KOLONIJA 2014

Meseca oktobra smo se tri učenke 9. a in b razreda z učiteljem likovne umetnosti, Mitjem Stanekom, udeležile likovne kolonije v Mariboru. Potekala je na Centru za sluh in govor. Zbralo se je veliko šol; tudi šole iz bolj oddaljenih krajev, kot recimo Koper. Super je bilo videti, da so ustvarjati prišli tudi otroci 1. razredov. Voditeljica likovne kolonije je bila zelo prijazna in z veseljem nam je ponudila pomoč pri delu. Ni nam bilo težko najti zamisli za temo slike. Ustvarjali smo abstraktno sliko, za motiv smo uporabili nekaj, kar se nam je zdelo zanimivo za vsakogar; nekaj

jesenskega. Iz kolaž papirja smo naredili sončnice in jesensko drevo. Med delom so nas večkrat fotografirali, prišli so tudi novinarji. Intervjuvana je bila Viktorija M. Resda je med ustvarjanjem slike občasno prišlo do manjših sporov, saj je vsak imel v glavi zamišljen tisoč in en način, kako bi sliko še lahko izboljšali, kaj bi še lahko dodali, ampak, ko smo končali, smo bili nase kar ponosni, saj nam je uspelo narediti dobro sliko.

V naslednjih dneh smo se udeležili tudi razstave naših likovnih del na Pedagoški fakulteti, kjer smo prejeli tudi priznanja za sodelovanje. Program zahvale vsem šolam za sodelovanje je bil zelo lep, še posebej so se potrudili učenci Osnovne šole Gustava Šiliha Maribor. Nekatera dela na razstavi so bila precej impresivna, zagotovo pa je v vse slike bil vložen maksimum idej in truda.

Veronika Podgoršek, Viktorija Matjašič, Viktorija Pavlas

POD SVOBODNIM SONCEM (OCENA KNJIGE)

Irena, tako brhko, nežno in iskreno dekle, pa vendar toliko nesreče in ljubezni v njenem gorečem srcu. Tako je ljubila vse, pa vendar so ji nekateri, od strasti in maščevanja zaslepljeni ljudje, želeli in prizadejali samo slabo. In to njeno plaho, a goreče srce, te njene kot nebo modre oči, njeno angelsko telo; vse to je hrepenelo za eno samo osebo. Ljubila je lesk v njegovih očeh, njegovo mišičasto in močno telo, njegove plave kodre, ki so divjali v vetru, ko je jezdil na svojem konju. Vse to je njeno srce, um in telo ljubilo in spoštovalo. In kdo je bil njen srčni izbranec, oseba, za katero bi hudiču predala dušo? To je bil Iztok, sin Svarunov. Irena je oboževala trenutke, ko se je izgubila v njegovem objemu in se predala njegovemu objemu. Oboževala, sprejemala in ljubila ga je takšnega, kot je bil.

Nista pa nesrečne ljubezenske zgodbe doživela samo Irena in Iztok. Nedaleč od njiju je usoda ponagajala tudi lepi, z žametno poltjo obdarjeni lepotici, kot jo je opisoval pisatelj. Alanki, dekletu s temnimi očmi, v katerih bi se lahko izgubil vsak moški, je tako kot Ireni, usoda hudo ponagajala. Tudi ona je z vsem srcem ljubila moškega, ki pa ni bil tako popoln kot Iztok. A Alanki je bilo vseeno. Svojega izbranca je ljubila strastno in bi, tako kot Irena za Iztoka, zanj šla na konec sveta. Pa vendar njen dragi, po imenu Tunjuš, ni znal ceniti vse te njene neizmerne in iskrene ljubezni, ki jo je nosila v srcu. Ni opazil leska v njenih očeh, ko jo je v mirnih nočeh prižemal k sebi. Še več, včasih jo je celo zavračal in zaničeval. To je delal samo iz strasti, poželenja in ne iz prave in resnične ljubezni, ki prestavlja gore, tako kot je to počela Alanka. Tunjuš je bil pač take vrste mož, ki si je hotel v ljubezenskem življenju veliko privoščiti. Zato je lahko imel, ker je bilo to v njegovem rodu že v navadi, več žena in ena od njih je bila tudi Alanka.

Teodora in Alanka. Naši nesrečni zaljubljenki, ki ju jemljemo pod drobnogled, sta imeli veliko skupnega. Veliko stvari pa ju je tudi ločevalo. Obe sta svoji srci predali ljubezni in bi za svoje izbranice storili vse na svetu. Obe sta nekako doživeli nesrečno ljubezensko zgodbo. Stvari, ki so ju ločevale. Irena je imela malce več sreče, saj ji je njen izvoljenec ljubezen vračal, Alanka pa te sreče ni imela, saj je Tunjušu pomenila podobno kot alkohol; v nesreči in brezdnelju se je zatekel k njima. Med Irenino in Iztokovo je bila močnejša nasprotnica in ovira, ki ju je hotela ločiti; despojna. Na vse pretege se je trudila, da bi oba zaljubljenca trpela, saj je bila bolešno ljubosumna na Ireno in bolešno, posesivno in strastno zagledana v Iztoka. V ljubezni med Alanko in Tunjušem, ki je bila samo enostranska, pa se je ovira nehote pojavila. Nedorodno dekle, je meni nič, tebi nič, postala ovira in skoraj žrtev te ljubezni. Tunjuš si jo je izbral verjetno spet kot avanturo, saj je bila res lepa. In zaradi te svoje lepote je skoraj izgubila svoje življenje. Te in podobne reči so ločevale in združevale ta para, rojena pod nesrečno zvezdo.

Ljubezen. Večna in neizčrpna tema. Pojem, o katerem ni dovolj besed, da bi ga lahko celoti opisali. Ljudje so umirali zaradi nje, bili nesrečni in zasramovani. Po drugi strani pa so se zaradi nje tudi rodili, dlje živeli in bili srečni. Prav tako je bilo v naši zgodbi, ki smo jo vzeli pod drobnogled. Čeprav sem imela na začetku romana občutek, da bo osrednja tema vojna, že zaradi naslova, sem se zmotila. Po mojem mnenju je osrednja in vodilna tema v romanu prav ljubezen, čeprav je pisatelj zapisal, da je namen romana dokazati, da Slovenci nismo bili ponižne ovce, ampak junaki, zelo bojoviti. Knjiga je prav zaradi ljubezenske teme in zaradi z njo povezanih tem, še bolj zanimiva in me je še bolj pritegnila. Prav ljubezen pa je ena osrednjih tem tudi v današnjih pesmih, knjigah in ostalih besedilih, tako da je knjiga zelo aktualna in brana prav zaradi ljubezni in ne toliko zaradi vojskovanja ter zgodovine Slovencev, kot sem dobila občutek, ko sem knjigo začela prebirati.

Pisatelj Fran Saleški Finžgar se je rodil 9. 2. 1871 v Doslovčah na Gorenjskem. Njegova družina je bila revna. Že kot majhen otrok je dokazal, da je zelo bistroumen deček, zato so ga poslali na šolanje v Radovljico, kasneje pa še na gimnazijo v Ljubljani. Po končani gimnaziji je svoje šolanje nadaljeval še v bogoslužnem semenišču v Ljubljani in postal duhovnik v eni izmed ljubljanskih župnij. Preživel je celo bombardiranje in zlato mašo. 2. 6. 1962 je v Ljubljani zadnjič odprl svoje oči. Po njem se imenuje ulica v Ljubljani, njegova rojstna hiša je danes spominski muzej.

Ker je kot duhovnik imel veliko prostega časa in ker je bil izjemno nadarjen, je veliko literarno ustvarjal. Na pobudo svojega prijatelja Janeza Kreka in na povabilo iz Celovca, je začel pisati to povest, ki smo jo vzeli pod drobnogled. Najprej je dve leti raziskoval stara zgodovinska dejstva in si ogledoval stare vojaške muzeje. Met leti 1906 in 1907 je povest začela izhajati v reviji Dom in svet, kjer je požela vale navdušenja. Zato je leta 1912 ugledala luč sveta še knjižna oblika te povesti, ki je prerasla v roman, z nesrečnim koncem, leta 1931 pa še s srečnim koncem. V poznejših letih je roman doživel še številne ponatise in bil preveden v veliko svetovnih jezikov. Roman je izšel pri založbi Katoliška bukvarna in ni bil ilustriran. Številni kritiki so pisatelju očitali, da je knjiga napisana preveč črno belo, ker so vsi Bizantinci in Huni prikazani kot slabi ljudje (z izjemo Epafrodita), vsi Slovenci

in Antje pa kot dobri. Zraven tega razmerja med dobrim in slabim, knjiga vključuje še številne arhaizme, starinski zapis povedi, jasne in točne opise oseb.

Knjiga je res izpolnila svoj namen, saj nas je poučila, da v življenju ni vedno vse rožnato ter da Slovenci nikoli niso bili ponižne ovce, ampak junaki, zelo bojevit. Knjigi Pod svobodnim soncem vam bosta v mrzlih zimskih večerih ogreli srca.

Patricija Peklarič, 9. a

ZIMA

Spet prišla je mrzla zima,
snežna, temna in nič fina.
Spet bo sneg zabelil naš breg.
Zima prinaša tri praznične dni,
zaradi njih smo veselo razpoloženi vsi.
Zunaj visijo raznobarvne luči,
da razsvetlijo temne noči.
Zima je pravljica, zasnežena,
zato je cesta hudo ledena.
Zima prinaša hladne dni,
ljudje stiskajo se v svoji hiški,

vse spet praznično in veselo diši.
Hiše naše polne bodo daril,
poštni nabiralniki zvrhani vabil
in šole polne opravil.
Veseli smo, da pride novo leto,
saj spet vse bo na novo začeto.
Leto 2015 bo nov začetek za nas
in vesela bo čisto vsa vas.
Oh, ti zima, saj po svoje si tudi fina.

Tina Brotschnajder, 9. b

SHEMA ŠOLSKEGA SADJA

Schema šolskega sadja in zelenjave (v nadaljevanju SŠSZ) je ukrep skupne kmetijske politike Evropske unije v sektorju sadja in zelenjave. Namen tega ukrepa je spodbuditi trend porabe sadja ter zelenjave in hkrati omejiti naraščanje pojavnosti prekomerne telesne teže in debelosti pri otrocih, kar povečuje tveganje za nastanek številnih kroničnih nenalezljivih bolezni sodobnega časa (sladkorna bolezen tipa 2, rak, osteoporoza, srčno-žilne bolezni, itd.) in zagotoviti čim bolj zdrave in uravnotežene obroke.

Tako sadje kot zelenjava v svoji sestavi vključujeta visok delež vode, prehranskih vlaknin in drugih zaščitnih snovi (vitamini in minerali), ki pomembno vplivajo na zdravje. V prehrani sta zaželena sadje in zelenjava, pridelana pri lokalnih pridelovalcih, ki prideluje hrano na naravi, človeku in okolju prijazne načine. Študije namreč kažejo, da lokalno pridelano sadje in zelenjava vsebujeta večje količine hranljivih snovi v primerjavi z živili, ki so bila skladiščena in transportirana daljši čas. Pri teh živilih se namreč bistveno zmanjša njihova hranilna, biološka vrednost ter kakovost.

Evropska komisija je po obsežni študiji ugotovila, da je SŠSZ eden od ukrepov, ki bi lahko dolgoročno pripomogel k izboljšanju trenutnega stanja. V ta namen je Evropska unija Državam članicam namenila določeno finančno pomoč za brezplačno razdeljevanje sadja in zelenjave učencem, pri čemer daje velik poudarek pomenu spremljevalnim izobraževalnim in promocijskim dejavnostim.

V ta namen smo združili vsebine projekta Slovenski tradicionalni zajtrk in SŠSZ in v okviru naravoslovnega dne 21. 11. 2014, marsikaj izvedeli o prednostih lokalno pridelane hrane, pomenu sadja in zelenjave za naše zdravje in

pomenu zajtrka. Poleg tega smo izvedli razne delavnice pri katerih so učenci iz sadja in zelenjave pripravljali razne namaze, jabolčni sok, kis in krhle, pekli kruh in podobno.

V šolskem letu 2014/2015 na šoli izvajamo projekt SŠSZ od novembra do junija. Enkrat tedensko (ob četrtnih) učencem poleg redne prehrane nudimo sezonsko sadje in zelenjavo. Trudimo se ponuditi lokalno pridelano sadje in zelenjavo. Več o projektu si lahko preberete na naslednji povezavi: <http://www.shemasolskegasadja.si/>.

Nina Sirk, učiteljica BIO-KEM

SLOVENSKI TRADICIONALNI ZAJTRK

Spremljevalne dejavnosti 2. in 4. razreda: peka kruha, priprava naravnega soka, marmelade, kisa in jabolčnih krehljev.

*Naša družina,
Katja Rodošek, 1. a*

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELIJO

Občina Sveti Andraž v Slovenskih goricah je v sodelovanju z radiem Tednik Ptuj 1. Oktobra organizirala prireditev Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo.

Prireditev je potekala v telovadnici POŠ Vitomarci. Pri organizaciji je bilo kar precej težav, saj se otroci niso upali odločiti za nastop. Po številnih prigovarjanjih in spodbudah nam je uspelo prireditev izpeljati. Nastopajoči so se pridno pripravljali na nastop.

Na prireditvi so nastopili

1. **Sara Krepša , Taja Pučko:** D. Vunjak: *Želim, želim*
2. **Nina Toš:** T. Žagar: *Zame zakantaj*
3. **Sanja Ilešič:** Navihanke: *Tvoj SMS*
4. **Mojca Šilak , Blažka Krepša:** N. Pušlar: *Svet je tvoj*
5. **Tanja Gavez :** T. Žagar: *Tiho, tiho čas beži*
6. **Sergej Ilešič:** R. Irgolič: *Moj črni konj*
7. **Anamarija Hauzer:** ans. Štrk: *Želim si želim*
8. **Nuša Gavez:** Alya: *Moja pesem*

Nastopajoči v Vitomarcih

Polfinalni nastop Nuše v Juršincih

Vsi nastopajoči so se zelo potrudili, zato je imela komisija kar zahtevno nalogo. Zmagovalka Nuša Gavez se je v sredo, 19. novembra, udeležila polfinalnega izbora v Juršincih. Ker je bila konkurenca zelo močna, se žal ni uvrstila v finale. V imenu vseh občanov in delavcev ter učencev šole ji čestitam in upam, da bo s svojim čudovitim petjem očarala še koga tudi zelo strogo komisijo. Vendar je Nuša za mene zmagovalka!

Če bodo tudi v prihodnje podobne prireditve, upam in računam na večji odziv staršev ter otrok in na večjo spodbudo njihovih staršev.

Marjana Gomzi, vodja POŠ Vitomarci

TRŽNICA RABLJENIH OBLAČIL, IGRAČ IN ŠE ČESA

Že leto nazaj se je v naši šoli govorilo o akciji, da bi prinesli od doma še uporabne stvari, ki so v brezhibnem stanju in so nam odveč, ter si izmed zbranega vzeli, kar bi nam prišlo še kako prav. Končno smo 23. decembra takšno akcijo tudi pripravili. Udeležilo se je veliko otrok naše šole. Prinesli smo mnogo oblačil in igrač, predvsem za otroke prve triade, in nekaj šolskih potrebščin. Od zbranega smo 90 % stvari odnesli domov. Ta akcija nam je všeč in upamo, da jo bomo v prihodnje še organizirali.

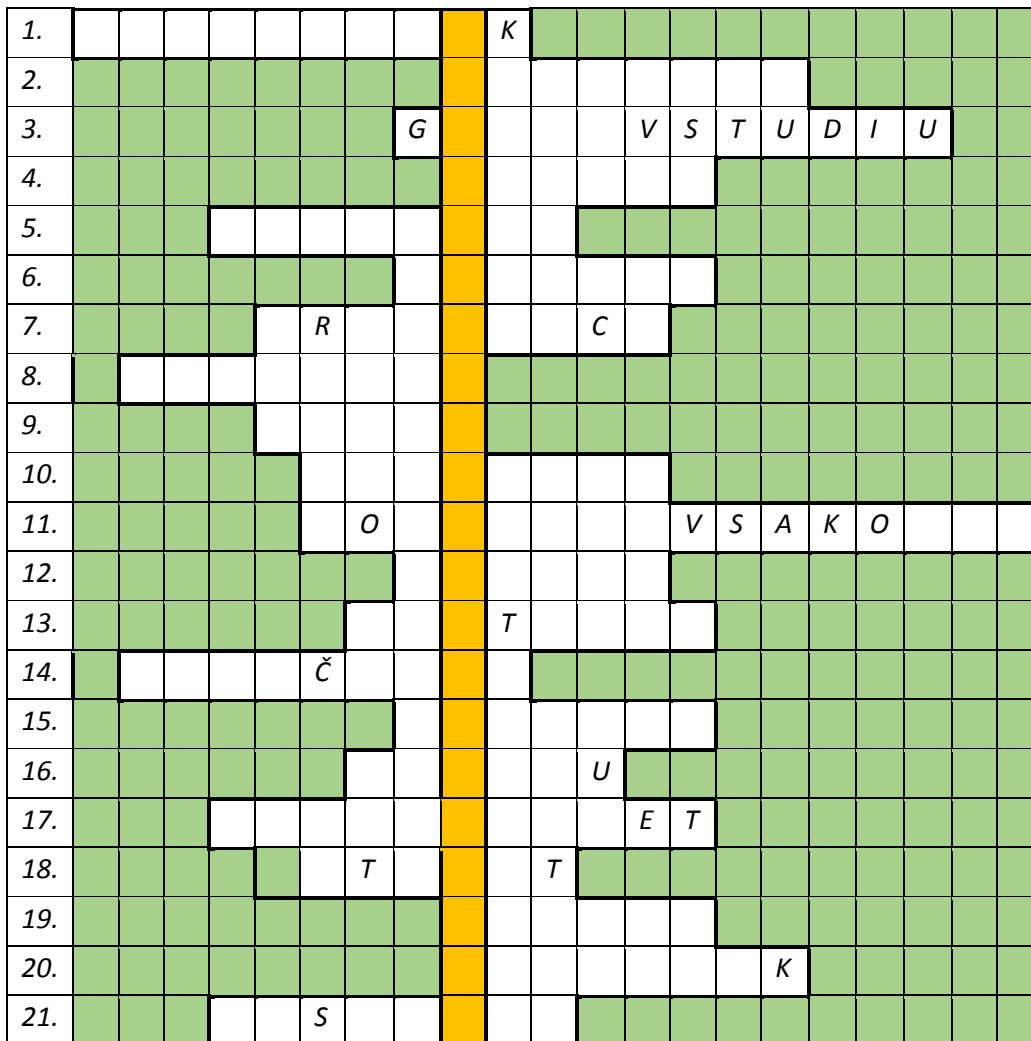

Patricija Čuš, 9. b

BAZAR BOŽIČNO–NOVOLETNIH DARIL IN IZDELKOV (Mentorica: Andreja Govedič)

KRIŽANKA

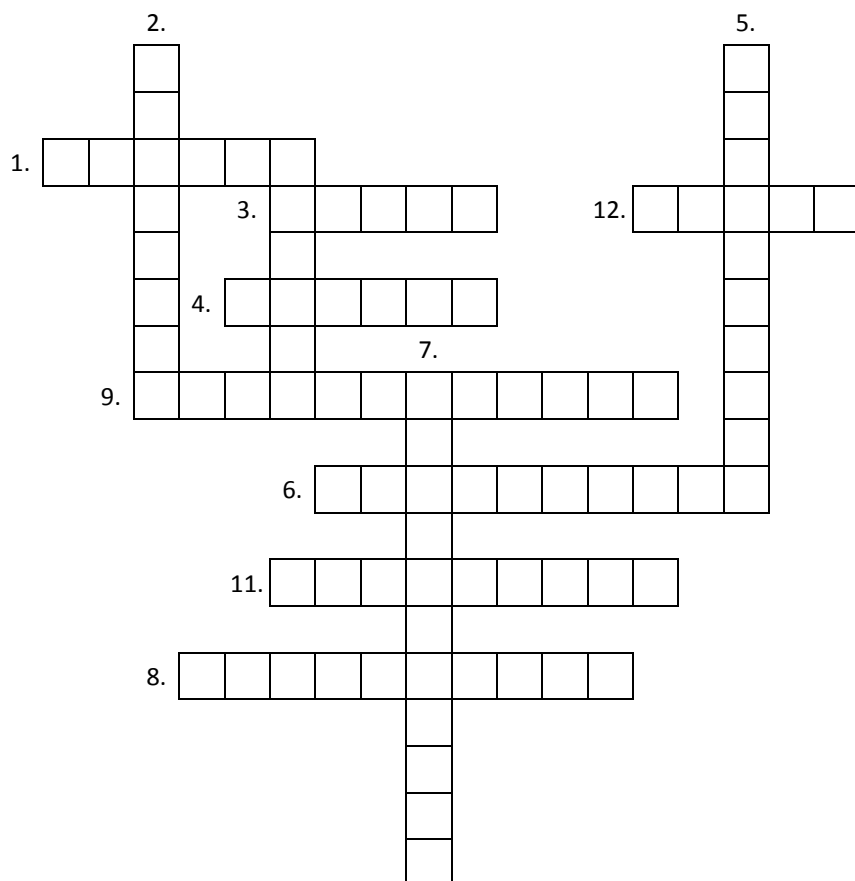

1. Na njem tipkamo in si zapomni vse, kar mu shranimo
2. Iz njih pride zvok, glas, petje
3. Ljudje, ki se pogovarjajo v studiu z novinarjem, imenujemo G E
4. Prostor, kjer se snema, imenujemo
5. Tudi osnovnošolci imajo na radiju svojo oddajo, zato smo odšli na oddaje
6. Oseba (moški), ki intervjuja, se imenuje
7. Radijska postaja ali
8. Vanj govorimo. Kaj je to ?
9. Poslušamo ga doma, največkrat pa v avtu, ko se peljemo.
10. Na ušesa si natakne , iz njih pa prihaja zvok
11. Vsako uro dobimo največ inf. Ko so na vrsti
12. Na radiu se veliko vrti različna
13. Če želimo nekomu voščiti in mu pokloniti glasbo preko radia, je to
14. CD ali
15. Kako še drugače imenujemo mešalno mizo
16. Zamujene oddaje si lahko ogledamo v U
17. Če ni dnevni, pa je klepet. (nasprotje)
18. Naprava, ki sprejema in oddaja signale, je
19. Po radiu poslušamo velikokrat v živo, nekatere pa so posnete.
20. Če vnaprej posnamemo intervju ali oddajo, ga imenujemo
21. Poznamo tujo in domačo glasbeno

Če pravilno rešiš križanko, te čaka geslo, iz katerega boš lahko razbral, kje smo nekateri učenci bili pred kratkim in v kateri . . . nas boš lahko slišal.

P. S.: Če pravilno rešiš celo križanko, te čaka moje majhno darilo pri socialni delavki.

Tadeja Kuri, 8. r.

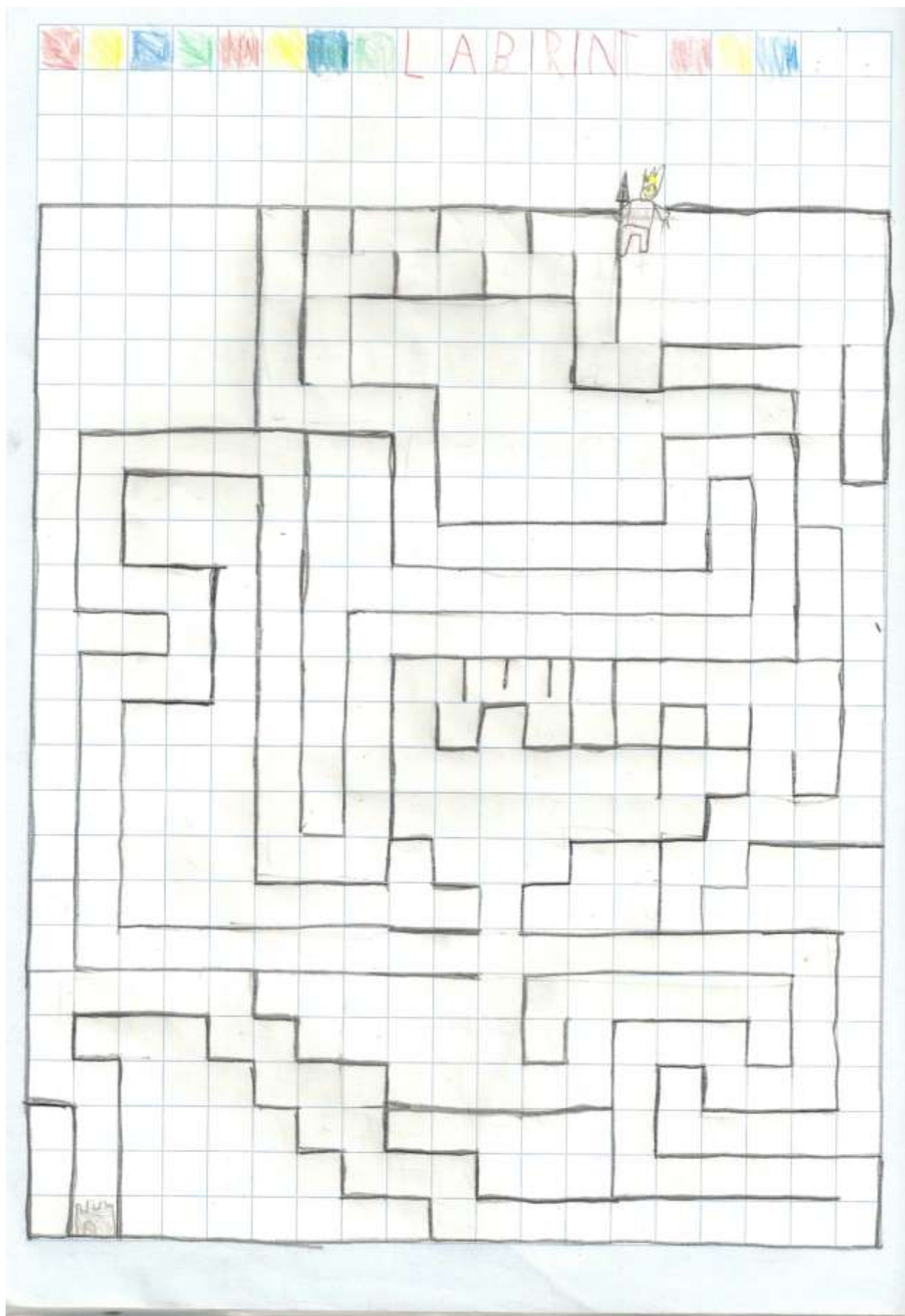

1. Zjutraj po štirih, popoldne po dveh in zvečer po treh. Kdo je to?
2. Leta sem in leta tja, to pri vse velja.
3. Država, ustava, zakon in še kaj, to nas uči ?
4. Masa, sile tlak, to je znak za ?
5. Je veda, ki poučuje o zgradbi telesa.
6. Svet je lep, raven in gorat, to nas uči ?
7. Od glasov do knjižnih svetov, to je ?
8. Jezik, ki ga govorijo Angleži, se imenuje ?
9. Kako se imenuje predmet, ki poučuje naravo?
10. B, O, N, U, S, to je ?
11. Jurij Vega je znan ?
12. Leva, desna, en, dva, tri, zmigaj se še ti, to je ?

Nataša Molnar, 8. r.

Traktor, Nejc Pučko, 2. b

Benjamin Žerdin, 2. a

